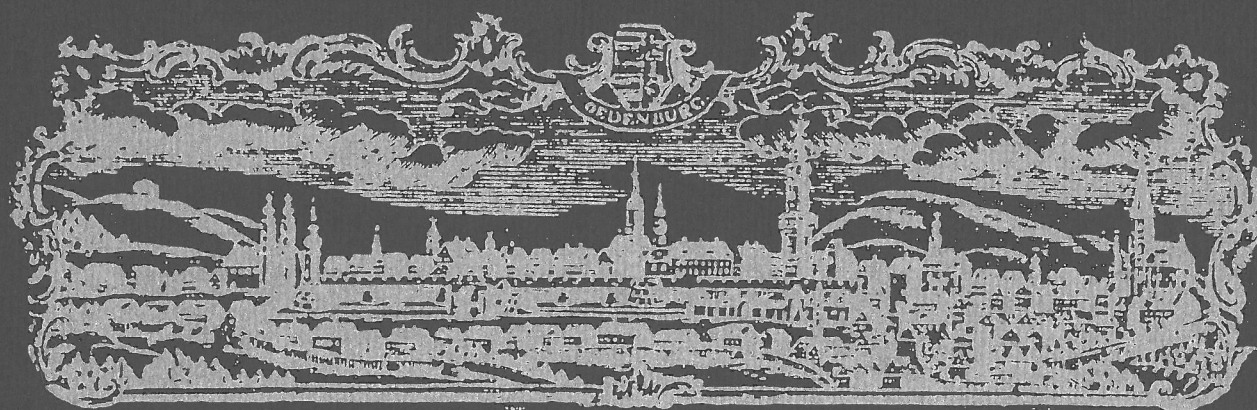

Soproni Egyetem
Erdőmérnöki Kar

A 2018. évben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök szakmai életrajza

Arno. 1730.

Geogr. Anst. d. Univ. Zitt. 1865

Sopron
2018.

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”

(Széchenyi István)

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családias érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsséget képviselik, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbító szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és gránitdiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2018. szeptember hava

Prof. dr. Bidló András
az Erdőmérnöki Kar dékánja

ÉVES

AZ ERDÉSZETI

FELSŐOKTATÁS

GRÁNITOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

DR. SZŐNYI SÁNDOR LÁSZLÓ

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

FARAGÓ KORNÉL

LUTONSZKY ZOLTÁN TAMÁS

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

DR. CSANÁDY ETELE GYULA

PÉTERFALVI SÁNDOR

FEKETE BÉLA

SASKÓ ISTVÁN

DR. JOÓ IMRE

SZABÓ JÓZSEF PÁL

KESZTHELYI ISTVÁN

SZÉKELY EDGÁR RUDOLF

LEIC JÓZSEF

TANAY LÁSZLÓ

MÉSZÁROS JÓZSEF

URBANYIK JÁNOS

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

BALOGH IZABELLA, HORVÁTH SÁNDORNÉ

JANCSIK KÁROLY

DR. PAP MIHÁLY

BARAKSÓ JÁNOS

JANDÓ TIBOR

RÉVÉSZ MÁRTA, BÁTOR ALBERTNÉ

BÖLE CZ BÉLA

KAPUSZTA JÓZSEF

ROZSNYAY ZOLTÁN

BRUCKNER JUDIT, DIBÚZ JENŐNÉ

KOÓS BÉLA

SZALKAI ANDRÁS

BRUNNER JÁNOS

KÓSA ZOLTÁN

TAKÁCS JÓZSEF

FAZOKAS FERENC

MAGASI LÁSZLÓ

TARNÓCAI KÁROLY

PROF. DR. HC. DR. GRATZER MIKLÓS

NAGY LÁSZLÓ

TOLNAI ISTVÁN

HAHN FÜLÖP

NAGYGYÓR SÁNDOR

TÓTH ÁGOSTON

HORVÁTH CZILINGER EMIL

NÉMETH GIZELLA, WALICZKY

TÓTH RÓZA, DR. PAPP MIHÁLYNÉ

DR. ILLYÉS BENJAMIN

LÁSZLÓNÉ

VARGA PÁL

IVANICS JÓZSEF

DR. TECHN. PALLAY MÁRIA

DR. VERES PÁL

PAPP GYULA

ZÁDOR OSZKÁR

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

ÁDÁMFI TAMÁS

HORDÓSSY BÉLÁNÉ SZ. SZABÓ ESZTER

PRÁVICZ JÓZSEF

BALSAY SÁNDOR

HORVÁTH ELEMÉR

PROKSZA GYÖNGYI

BÁNÓ LÁSZLÓ

JABLONKAY ZOLTÁN

RÓZSA ANNAMÁRIA

BARTHA PÁL

JOBBAGY BÉLA

RUMPF JÁNOS

BÓNA JÓZSEF

KEÖVES GYÖRGY

SÁSDI OTTÓ

BORSAY KATALIN, MÁTRAINÉ

KEREKES ISTVÁN

SIPOS FERENC

CZERNY KÁROLY

KISS SZABOLCS

SÍPOS GÉZA

EISENREICH JENŐ

KOCSIS VILMOS

SISA FERENC

FÁBIÁN BÉLA

KOLLER ERZSÉBET

STEIN JUDIT

FARKAS ENDRE

KOSZTKA MIKLÓS

SZABÓ JÁNOS

GALAMBOS MARGIT

KOVÁCS ZSUZSA, CSÍKTUSNÁDI

SZŐKE ATTILA

GERENCSÉR CSABA

MAGASI PÁL

TAKÁCS LÁSZLÓ

GERENCSÉR CSILLA

MÁRK MÁRIA

TÁRCZY CSABA

GÓBÖLÖS ANTAL

NÉMETH LÁSZLÓ

TÓTH ALADÁR

GYENES ISTVÁN

OSZLÁNCZI EMŐKE

VARGA GELLÉRT

GYÖRKE JENŐ

PAPP TIVADAR

VERBAY JÓZSEF

HÉJJ SZABOLCS

PÉNZES MIHÁLY

VIMOLA MIHÁLY

HERCZEG MIKLÓS

PÉTERVÁRI GÁBOR GYÖRGY

VÍZVÁRI ISTVÁN

HERMAN ÉVA

PETTKÓ-SZANDTNER ALADÁR

WOLF EMIL

HOPPÁL ZOLTÁN

PODHORÁNYI MÁRTA, KAPRONCZINÉ

GRÁNITOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Szőnyi László (Szeged, 1921) rubinokleveles erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Dániel út 23/g.

Oklevél száma: 177(1943)

Kelte: 1943. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Az Egyetem Út- Vasútépítési Tanszékén már hallgatóként díjas gyakornok volt, diplomája megszerzése után adjunktus lett. A Besztercei erdőigazgatóságon, majd a háború befejezése után a Miskolci Erdőigazgatóságon Vasút- és hídépítő munkakörben dolgozott, majd az Erdőhivatal vezetésével bízták meg. 1946-49 között a Királyhalmi Erdészeti Szakiskolában tanított, 1950-52 között a Földművelésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztályán, majd 1953-54 között a Pest Megyei Erdőtelepítő Állomáson dolgozott. 1954-től az Erdészeti Tudományos Intézet alkalmazásában állt, ahonnan 1973-ban a MÉM Erdőrendezési Főosztályára rendelték be. A MÉM Erdőrendezés Szolgálatától vonult nyugdíjba.

Nemzetközileg is elismert kutató, szakterülete szerteágazó: az erdészeti növénynevelés, talajvédelem és vízgazdálkodás egyaránt tanítómesterének vallhatja. Széleskörű idegen nyelvismerete felhasználásával nagy szerepe volt hazánk erdészetének külföldön való megismertetésében. Számos nemzetközi szervezetben, köztük a IUFRO-ban is képviselte hazánkat az erdészeti nevelés tárgykörben. Az 1971-ben szervezett FAO Oktatási Központ igazgatója volt.

A mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusa, a Nyugat-magyarországi Egyetem címzetes egyetemi tanára.

Mintegy 80 közleménye jelent meg hazai és külföldi szaklapokban, könyvekben.

Tevékenységét a legmagasabb szakmai és egyéb kitüntetésekkel ismerték el.

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

Faragó Kornél (Budapest, 1925) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1074 Budapest, Dohány u. 80. 2/26.

Oklevél száma: 365(1948)

Kelte: 1948. október 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Szakmai munkásságát a Miskolci Erdőgazdaságon kezdte, nem mérnöki munkakörben, majd az erdőrendezésen volt óradíjas.

1949 februárjától a MÁV Újmiskolci Osztálymérnökségére került. Két év múlva a MÁV Miskolci Igazgatóság Építési és Pályafenntartási Osztályán tervezőként dolgozott. Több vasútvonal rekonstrukcióját és nagy állomások bővítési, átépítési tervét készítette. Ezt követően építési biztosként ellenőrzési munkát folytatott, az említett tervek kivitelezése során. Eközben tanított és érettségiztetett a Közlekedési Építőipari Technikumban és több MÁV továbbképző tanfolyamon.

1958-ban kérésére áthelyezték a megalakult MÁV Tervező Intézethez, Budapestre. Itt 5 éven át az organizációs és költségvetési osztályon volt csoportvezető, majd a számítástechnikai csoportban – mint alapító tag – dolgozott. Továbbképzés keretében rendszerszervezési oklevelet szerzett. Az akkori nagygépekhez – különféle nyelveken – tucatnyi programot készített és futtatott különböző szakterületek számára, geodéziától és statikától a gépészetten át a vasúti menetdinamikai számításig és előkalkulációig. 37 évi szolgálat után 1985-ben nyugállományba vonult.

Munkaköréhez kapcsolódóan néhány szakcikket is megjelentetett.

Lutonszky Zoltán (Budapest, 1923) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1145 Budapest, Tallér u. 11.

Oklevél száma: 368(1948)

Kelte: 1948. október 26.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Diplomája megszerzése előtt gyakornokként egy évet a Máramaroszigeti Erdőigazgatóság Gyertyánligeti Erdőgondnokságán, majd a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Kardosfai Erdőgondnokságán segédtiszt beosztásban dolgozott. Ezt követően Kaposváron az Erdőgazdaság Műszaki Osztályán szakelőadó és később osztályvezető-helyettes lett. Az átszervezések során rövid ideig építésvezető volt, majd az Erdőgazdasági Tervező Iroda megalakulásakor ott folytatta szolgálatát. Kezdetben magasépítési csoportvezetőként erdőgazdasági épületek felújítását és

korszerűsítését tervezte. Több erdőgazdasági épületet, gépállomást, munkásszállást, székházat és vadászházat is tervezett.

A magasépítési tevékenysége után az újonnan megalakult Erdőfeltárási Osztályra került, ahol először beosztott, majd csoportvezető volt. Erdőfeltárási terveket készített a Zemplén-hegységben, a Balaton-felvidéken, a Mecsekben, a Pilisben és más erdőgazdasági egységeknél. Több olyan tervet is készített, amelyek erdőterületeknek a sportba, turizmusba és üdülésbe való bekapcsolódását biztosította. Később ismét erdőgazdasági feltáró utakat tervezett, majd osztályvezető és főosztályvezető-helyettes lett. Az úttervezésen kívül hidakat és egyéb műtárgyakat is tervezett, de földméréssel, vízellátással, csatornázással és szennyvízkezeléssel is foglalkozott. Az úttervezés során számos újítást vezetett be, amelyeket a gyakorlatban is széleskörűen alkalmaznak.

Nyugdíjba vonulása előtt szakértőként dolgozott, és közutakkal kapcsolatos terveket készített. 1983-ban nyugállományba vonult, de ezt követően is foglalkozott különböző mélyépítési, geodéziai és úttervezési munkákkal. A Mérnöki Kamara tagja volt. Jelenleg több tájrekonstrukciós terv elkészítésén dolgozik. Részt vett a Budapest környéki hulladéklerakók és az M0-s körgyűrű tervezési munkáiban. Időközben a Budapesti Mérnöki Kamara örökös tagjává választotta. Egyetemünk több hallgatója diplomatervének elkészítésében segédkezett, illetve munkahelyén bevezette őket a gyakorlati munkába.

Szakmai munkásságát különböző vállalati kitüntetésekkel ismerték el, és megkapta a Fairpar Kiváló Dolgozója kitüntetést is.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

Dr. Csanády Etele (Szombathely, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Ady Endre u. 24.

Oklevél száma: 34-1953/54.

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Már erdőmérnöki oklevelének megszerzését megelőzően, 1949-től demonstrátorként tevékenykedett az Egyetem Elektrotechnikai Tanszékén. 1953-tól egyetemi tanársegédként dolgozott az Egyetem Kémia Tanszékén, ahol 1963-tól 1992-es nyugállományba vonulásáig egyetemi adjunktusként erdőmérnök és faipari mérnök generációknak oktatta az Általános és szerves kémia tantárgyat. Mint a tantárgy előadóját és gyakorlatvezetőjét, a hallgatóság részéről nagy tisztelet és megbecsülés övezte.

Szakirodalmi munkássága során elektroncső karakterisztika vizsgálatokkal, elektronikus nullindikátorok szerkesztésével, nagy precizitású pH meghatározással, fák bioelektromos potenciáljának meghatározásával, Dead-stop módszerrel való C-vitamin méréssel, konduktometriás áramstabilizátor szerkesztésével, erdőtalajok redoxpotenciáljának meghatározásával, erdőállományok porszűrő hatásának vizsgálatával, gyomirtószeres fákra gyakorolt hatásának mérésével, speciális elektronikus pH-mérő szerkesztésével, erdei jármű okozta légszennyezés vizsgálatával, erdei források és patakok kémiai elemzésével foglalkozott. E felsorolt témákból készültek el és jelentek meg tudományos dolgozatai.

Társadalmi tevékenysége során fennállásáig a hallgatói természetjáró szakosztály vezetője volt.

Jelenleg független matematika magántanárként dolgozik.

Fekete Béla (1926) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Látóhegy u.3.

Oklevél száma: 12-1953/54

Kelte: 1953. december 1.

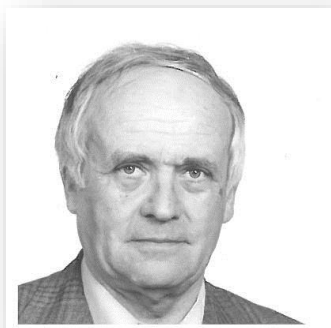
Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A diploma megszerzése után első munkahelye az Erdőgazdasági Építő Vállalat volt 1954. január 1-jétől, mint építésvezető. Feladatkörébe tartozott a Devecseri Állami Gazdaság területén jelentkező magas és mélyépítési munkák kivitelezése is.

1955-től a Nyirádi Bányauzemnél építésvezető, ahol a bányászok részére lakótelepi lakások építését vezette.

1956-tól a Veszprémi Közép-dunántúli Szénbánya Trösztnél építési előadó, ahol a dunántúli szénbányákhoz tartozó külszíni létesítmények építését vezette.

1967-től a KPM Veszprémi Közúti Igazgatóságnál szakaszmérnökként dolgozott.
1968-tól a Dunántúli Vízügyi Építő Vállalat (DUVIÉP) fő-építésvezetője, felügyelete alá tartozott három építésvezetőség irányítása.
1971-től a Mezőgazdasági Beruházási Vállalat (későbbi nevén AGROTERV) műszaki osztályvezetője. Feladatkörébe tartozott a megye területén végzett kivitelezések ellenőrzése.
1979-80-ban középvezetői tanfolyamot végzett kiváló eredménnyel.
1981-ben Kiváló munkáért miniszteri kitüntetést kapott.
1987-ben nyugdíjba vonulása alkalmából szintén miniszteri kitüntetésben részesült az AGRO-BER vezérigazgatója részéről.
Nyugdíjba vonulását követően szőlészet-borászatot alakított ki. Célkitűzése volt a Somló hegyen minőségi borok előállításának. 4 ha területen gazdálkodott, és országosan is ismertté vált borászata. A belföldi forgalom mellett külföldre is jelentős tételeket szállított (Lengyelország, USA, Németország).

Dr. Joó Imre (Nagykanizsa, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Széll Kálmán u. 34.

Oklevél száma: 7-1953/54.

Kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953-ban szerezte meg erdőipari szakon. 1954-től az Erdőgazdasági Építő Vállalat (Budapest) vidéki építésvezetőségein dolgozott, mint technikus és építésvezető. Erdei makadám feltáróutak, iparvasutak és üzemi épületek, lakások kivitelezését irányította. 1954-ben tartalékos térképész tiszt lett. 1956-ban a Magyar Beruházási Bankban, Szombathelyen műszaki ellenőrként, mérnökként tevékenykedett. Állami vállalatok műszaki ellenőrzését látta el. 1957-től a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél dolgozott. Részt vett építési tervezőként az első forgácslapüzem létrehozásában, majd 1960-tól három műszakos műszakvezetőként sajátította el az új szakterület sajátosságait. 1962-től fejlesztő mérnökként az anyagmozgatás mobil emelőberendezésekkel történő kiváltása, továbbá mérnöki team keretében füstgázzárító berendezések tervezése és kivitelezése képezték feladatát. 1964-ben az Egyetem Faipari Mérnöki Karán műszaki doktori címet szerzett. Mint főtechnológus, részt vett a 75 000 m³/év kapacitású forgácslapüzem tervezésében. A feladat a légtechnikai anyagszállító berendezések tervezése, majd 1970-től a beruházási feladatok irányítása volt. 1972-ben a megvalósult beruházás üzembe helyezése, és a feltárt hibák kijavítása volt a feladata. 1974-től a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát műszaki fejlesztési osztályvezetője, 1976-tól fejlesztési főmérnöke volt. A teljes vertikum tervezési, gyártásfejlesztési és beruházási tevékenységet irányította. 1980-tól mint gyárigazgató vezette a fafeldolgozás és épületelemgyártás szakterületét. 1989-től a MULTIPAN Forgácslapgyár Kft. magyar-osztrák vegyes vállalat ügyvezető igazgatója volt. 1993-ban nyugállományba vonult, de 1998-ig továbbra is előző beosztásában tevékenykedett.
1957-től titkára, majd elnöke volt a FATE szombathelyi csoportjának.

Szakmai munkásságát a Faipar című szaklapban megjelent számos publikáció, a Vasi Építész és a Magyar Építőipar című lapokban megjelent szakkikkek, továbbá szakelőadások, szakértői írások, diplomaterv bírálatok jelezték.

Munkásságát Kiváló Dolgozó, három alkalommal a Faipar Kiváló Dolgozója, Faipari Fejlesztésért Emlékérem, Újítási Emlékérem díjakkal ismerték el.

Keszthelyi István (Görcsöny, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1025 Budapest Baba u. 3.

Oklevél száma: 66-1953/54.

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1954-60 között az Erdőrendezési Intézet pécsi erdőrendezőségén tervező mérnökként dolgozott. 1960-ban az Országos Erdészeti Főigazgatóságra nevezték ki főelőadónak az Erdőrendezési, majd az Erdőgazdasági Főosztályra. 1965-től a Dél-Zalai Erdőgazdaságnál volt szakfelügyelő, majd 1968-tól az Erdészeti Hivatal Nagykanizsai Erdőfelügyelőségén erdőfelügyelőként tevékenykedett. 1972-ben az Országos Természetvédelmi Hivatalba nevezték ki osztályvezetőnek. 1977-ben a Biológiai Osztály vezetője, 1985-ben főosztályvezető-helyettes, 1986-tól főosztályvezető volt. Munkahelye 1988-ban Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Minisztériummá alakult át, onnan főosztályvezetőként vonult nyugállományba 1989-ben. Fő tevékenysége a természetvédelem területi szerveinek megszervezése, a védetté nyilvánítások irányítása, szakanyagok, jogszabályok készítése, kutatási feladatok meghatározása volt.

1975-95 között a BME környezetvédelmi szakmérnök képzésében a Természetvédelem című tárgyat oktatta. Szakirodalmi munkásságát egyetemi jegyzet, társszerzőként 6 könyv illetve tankönyv, 17 szakfolyóiratban megjelent publikáció jelzi.

Tagja volt Az Erdő című lap szerkesztőbizottságának, a Világörökség magyarországi bizottságának.

Munkáját Kiváló Munkáért kitüntető jelvényvel, Pro Natura Emlékéremmel, Munka Érdemrend arany fokozatával ismerték el.

Leic József (Grábóc, 1928) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 3348 Szilvásvárad, Park út 11.

Oklevél száma: 74-1953/54.

Kelte: 1953. december 20.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően a Nagyatádi illetve a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál először a Berzencei, majd a Középrigóci Erdészethél erdészeti vezető beosztásban helyezkedett el. 1957-61 között az Erdőgazdaság központjában erdőművelési

előadó volt. 1961-ben a Nyugat-Bükki, illetve Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, ahol 1987-ig mint a Szilvásvárad Erdészeti vezetője tevékenykedett. 1987-88-ban az Erdőgazdaság központjában főmunkatárs volt.

Szakmai tevékenysége során új termelési eszközök és munkamódszerek megválasztásával a minél szakszerűbb és eredményesebb erdőgazdálkodást törekedett megvalósítani: pl. gépi csemeteültetés, erdősítés ékásós ültetése, stabil és mobil drótkötélpályák használata.

Az OEE tagja. A Szilvásvárad Erdészeti vezetése alatt szervezte meg az 1964-es, 1974-es és 1985-ös OEE Vándorgyűlés gyakorlati programját.

Munkáját két alkalommal Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel, három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 2011-ben a község érdekében végzett munkájáért Szilvásváradért Emlékérem díjazásban részesült.

Mészáros József (Sopron, 1927) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7632 Pécs, Aidinger János út 52. 10. em. 38.

Péterfalvi Sándor (Sümege, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9762 Tanakajd, Rákóczi u. 35.

Oklevél száma: 6-1953/54.

Kelte: 1953. november 30.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1953-tól 42 év szolgálati időt a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát és annak jogelődjeinél töltött el különböző beosztásokban.

1956 novemberében a Lenti Fűrészüzem munkástanácsában vállalt elnökségéért börtönbüntetésre ítélték, ahonnan 3 és fél év után szabadult. Kollégái segítségével Szombathelyen a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél helyezkedett el fejlesztőként. Később főtechnológusi, majd gyártmányfejlesztő munkaköröket töltött be. 1993-ban külkereskedelmi vezetőként vonult nyugállományba. A börtönévéért kapott kárpótláson vett földön 10 ha erdőt telepített, nyugdíjasként e területen tevékenykedik.

Részt vett az Országos Könnyűszerkezetes program vezetésében, több szakkikket jelentetett meg a Faiparban.

Több szakmai elismerést és kitüntetést kapott, társadalmi munkáját Aranyjelvénnel díjazták.

Saskó István (1925) gyémántokleveles erdőmérnök.

Lakcíme: Vác Március 15 tér 16. 1 em. 7. 2600.

Oklevél száma: 29-1953/54.

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Tanulmánya megkezdése előtt a Váci Püspöki Uradalom püspökszilági erdészeténél 1940. 10. 01-jétől, mint erdőlegény, 1945. 10. 10-től a Váci erdészet központjában, majd 1946-1949 között Budapesti Erdőigazgatóság központjában dolgozott. 1949 szeptemberében

elkezdte tanulmányait Sopronban. Aktív szolgálati ideje:

1953. 12. 22-től 1955. 05. 31-ig a Váci-, illetve a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság Kosdi Erdészeténél erdészetvezető munkakör.

1955. 11. 12-ig az Országos Erdészeti Tőigazgatóság központjában szakoktatási főelőadó munkakör.

1955. 11. 13-tól 1973. 03. 31-ig a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság, illetve az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó gazdaság nagybörzsönyi erdészeténél erdészetvezető munkakör.

1973. 04. 01-jétől 1985. 06. 30-ig (nyugdíjba vonulásig) az Országos Természetvédelmi Hivatal illetve az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal állományában Észak-Pest megye és Nógrád megye természetvédelmi felügyelő, illetve 1978-tól a Börzsönyi Táj Védelmi Körzetvezető munkakör.

Szakirodalmi munkássága:

Természetvédelem Észak-Pest megyében és Nógrád megyében. Az erdő természetszabályozó hatása. A Vácrátóti Botanikus Kert. Az Ipolyszögi égerláp. Nagybörzsönyi erdei vasút. A Börzsönyi Táj védelmi Körzet. Börzsöny természeti értékeinek ismertetése. Börzsöny természeti értékei. A hegység földtani felépítése, hegyek, források, patakok. Börzsöny településtörténetéről. Börzsöny-vidék település- és gazdaságtörténeti emlékeinek feltárása. A nagymarosi szelídgesztenyések. Börzsönyhegység patakjaira települt egykori vízimalmok listája. Börzsöny-vidék bibliográfiája. Föld-, víz-, növény-, és állattan, település- és gazdaságtörténet, néprajz szép és turistairodalom.

Társadalmi tevékenység:

1980-ban a Váci Madách Imre Művelődési Központ igazgatójával Természetjáró Kört szerveztek, ennek vezetője volt. Félévre készített program szerint vasárnaponként túráztak. 10-35 fő között volt a résztvevők száma.

1992-ig a TIT keretében, utána esetenként vetített képes előadásokat tartott Börzsöny természeti földrajza, növény - és állat világa címen.

Kapott kitüntetések, elismerések:

1960: Erdészet Kiváló Dolgozója.

1983: Munka Érdemrend Bronz fokozata.

Szabadidejében a jelenleg működő kultúrák (vallások) kialakulásának történetét, folyamatát és társadalmi hatását tanulmányozza.

Szabó József Pál (Debrecen, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 87-1953/54

Kelte: 1953. december

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Székely Edgár (Bakonyszentkirály, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Zanati u. 28/c.

Oklevél száma: 49-1953/54.

Kelte: 1953. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után, 1954 januárjában Szombathelyen, a Nyugat-Magyarországi Fűrészeknél állt munkába, és annak több átalakuláson átment jogutódjától, a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombináttól ment nyugdíjba. Volt fűrészüzemi művezető, MEO csoportvezető, fűrészüzemi üzemvezető, technológus és gyártástervező. Szakmai fejlődésében igen jelentős lépés volt, hogy 1957-61 között tagja volt az első hazai forgácslapgyár létrehozását és a gyártás beindulását megvalósító szűkebb körű szakmai stábnak. A forgácslapgyártás beindulásával egyidőben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, ahol 1966-ban oklevelet szerzett. Tevékenysége és érdeklődési köre sokirányú volt, szükség szerint a munkaköri beosztása is változott. Volt vállalati biztonsági megbízott, munkaügyi osztályvezető, huzamos ideig terv- és termelési osztályvezető, majd közgazdasági és üzemgazdasági osztályvezető, végül műszaki-gazdasági tanácsadó. Kulcsszerepe volt az országosan sikeres, kiemelt kategóriájú nagyvállalat operatív termelési és gazdasági terveinek kidolgozásában, az elvégzett munka elemzésében és értékelésében.

Aktívan részt vett a fűrész-, majd a forgácslapipari szakmunkás- és művezetőképzésben, tananyagok összeállításában, oktatóként és vizsgabizottsági tagként egyaránt. Éveken át volt hiteltel bírósági (faipari) igazságügyi szakértő.

Munkáját több alkalommal vállalati Kiváló Dolgozó, majd 1981-ben minisztériumi Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el.

Tanay László Imre (Sopron, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1030 Wien Bermherzigengasse 18/23., Ausztria

Oklevél száma: 35-1953/54.

Kelte: 1953. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1953 decemberében szerezte meg. Oklevele kézhez vétele után 1954-55-ben az ERDŐTERV-nél dolgozott. 1955 októberében letartóztatták, és 1956-ban tíz év börtönre ítélték. 1956. október 1-jén kiszabadult, és Ausztriába menekült.

Már a középiskolában és az Egyetemen is aktívan sportolt, kosárlabdázó és középtávfutó atléta volt. Elért eredményeinek köszönhetően 1957 nyarán osztrák állampolgárságot kapott. 1956 és 1971 között statikusként és építésvezetőként építővállalatoknál dolgozott. 1971-ben önálló mérnöki irodát nyitott. Úttervezés mellett közúti és vasúti hidakat, parkolóházakat tervezett, lakó- és irodaházak tetőtér-kiépítésének és átalakításának statikai számításait végezte. 2001 decemberében nyugdíjba vonult.

Urbanyik János (Kétfodony, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8737 Somogysimonyi, Arany János utca 1.

Oklevél száma: 63-1953/54.

Kelte: 1953. december 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Pályáját a Börzsönyi Erdőgazdaságnál kezdte. A Váci Erdészeti vezetőjeként jó 10 évig dolgozott, ezalatt megnősült, megszületett fia és lánya. 1965-ben az egész családdal meglátogatta Svédországban élő két öccsét, és nem tértek vissza Magyarországra. Dísz-faiskolai vállalkozásban kezdtek, termeltek és értékesítettek növényeket, majd magyarországi termelőkötől importáltak. Ma már nem termesztenek, kizárólag Magyarországról, Hollandiából, Dániából, Németországból szereznek be. Magyarországról évi 15-20 kamion díszfát és élő virágot importálnak.

Feleségével 35 év után hazatért véglegesen Magyarországra. Gyermekeik Svédországban alapítottak családot: fia felesége váci születésű magyar lány, 4 fiúgyermekük van, és ők viszik tovább a faiskolát; lánya férje svéd származású, egy lányuk született, versenylótenyésztéssel és sporttal foglalkoznak. Itthon termőföldet vásároltak Somogy megyében, ezeket művelik és húsmarha tenyésztéssel foglalkoznak. Noha elkanyarodott az erdészettől, de a mostani munkát is erdész szívvvel, lélekkel végzi. Somogysimonyiban néhány éve 24 hektár új erdőt telepített. „Lelkemben-szívemben erdész maradtam.”

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

Baraksó János (Nagyhalász, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1956-ban hagyta el Magyarországot, mint soproni erdőmérnök hallgató. Erdőmérnöki diplomáját 1959-ben kapta meg a British Columbia Egyetem Sopron tagozatában.

1959-ben egy nemzetközi bányavállalatnál, a Kennecott Copper Ltd-nél helyezkedett el, mint segéd földkémikus kutató.

1965-ben szerezte meg a földkémiai kandidátusi diplomáját és ez évben lett Kennecott Copper Ltd. főföldkémikusa és szaktanácsadója.

1969-ben az Anaconda American Brass főföldkémikusa állást foglalta el, és mint szaktanácsadói dolgozott.

1972-ben saját vállalatait szervezte meg.

1990-ben elnöke az Assayers Canada vállalatnak.

1993-tól szaktanácsadó Barakso Consultants Ltd-ben, és társigazgató több kutató vállalatnak. Szerkesztő és társszerkesztője 27 tudományos cikknek.

Alapító tagja a Nemzetközi Földkémia kutató szervezetnek.

Mint szaktanácsadó 1968-tól nemzetközi vonalon dolgozott világ legkülönbözőbb részein.

1989-1993-ig A Vancouveri Magyar Kulturális Egyesület elnöke.

1992-ben A Nyugat-kanadai Magyar Fesztivál szervezője és elnöke volt. Az eseményre 16 500 látogatója és 400 önkéntes munkása volt. A szervezés több mint két és fél évet vett igénybe. Az eredmény nagyon jó volt, mert a pénzügyi nehézségeket rendezték és minden javítást és felújítást elvégeztek a költségeket.

2007-ben megszervezte a Soproni Dr. Roller Kálmán Ösztöndíjat és elnöke ma is, amely most hat Soproni Egyetem és két University British Columbia Kanadai diák kap ösztöndíjat.

2015-ben a Vancouveri Magyar Kulturális Egyesület Életműdíja a Magyarország Fennmaradásáért kitüntetését kapta meg.

2015-ben a Magyar Érdemrend Lovagkereszt kitüntetését adományozta a Magyar Köztársaság elnöke, Áder János, Baraksó Jánosnak.

2018: jelenleg még dolgozik mint szaktanácsadó.

A Magyar Református Egyházban szolgált 27 évig, mint presbiter és előtte mint Gazdasági Tanácsstag. Több mint húsz éve a Magyar Kulturális Szövetség Építési Alap Bizottság Elnöke.

Az elmúlt 50-éven bármilyen nagyobb munkában részt vett, megpróbálta, hogy mindig ott legyen és tudja egyeztetni a külszolgálati munkájával.

Bölez Béla (Farkasfa, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Kisiparosi családból származik. A középiskoláját Szentgotthárdi Vörösmarty Mihály gimnáziumban végezte el. Gimnáziumi tanulmányai után, 1953-ban

felvételt nyert a soproni Erdőmérnöki Főiskolára. A

negyedik évfolyam hallgatója volt, amikor kitört az 56-os forradalom Magyarországon. Az egyetemi hallgatókkal karöltve csatlakozott a mozgalomhoz, amiben a diákok szervezkedéséből ő is kivette részét a karhatalmi őrség megszervezésében.

A forradalom bukása után neki is el kellett hagyni hazáját 1956. november 4-én.

A külföldi életutja Ausztriában a különböző fogolytáborok elszállásolásában kezdődött, majd kanadai menekült táborai következtek. Három hónapos nyelvtanulás után egy fakitermelő telepre került figuránsi beosztásba. Még 1957 őszén folytatta tanulmányait a British Columbia Egyetemen. Az erdőmérnöki diplomáját 1959-ben kapta meg.

Mint gyakorló mérnök, több faipari vállalatnál dolgozott. Az első években főleg az őserdők fatömeg-leltározását végezte. Később konzultáló vállalatoknál dolgozott különböző erdészeti szakterületen, és két évet töltött a Columbia folyó vízi erőműveinek építésénél kultúrmérnöki vonalon.

Kilenc év eltelte után megnyíltak a lezárt sorompók a külföldre menekült egyetemisták előtt, és ő is az elsők között volt, aki hazalátogathatott régnemlátott szülőföldre. A sok megpróbáltatás és az idegen föld ridegsége után ismét a szeretett családja körében tölthetett pár hetet. Megismerkedett egy magyar lánnyal, akit eljegyzett és még 1965 végén visszatért hazájába három hónapra, hogy a tervezett házasságát nyélbe üsse. A házassága 1966 februárjában megtörtént, miután a magyar állam engedélyt adott jó pár hónap várakozás után a frigykötéshez. A szabadsága letelte után vissza kellett térnie Kanadába, de az ifjú neje nem követhette, mert neki be kellett szerezni a hivatalos letelepedési papírokat a kanadai emigrációs hivataltól. Így a családi élete csak az év augusztusában következtethetett be Powell Riverben, ahol az első munkahelyét kapta egy nagy fakitermelő vállalattól, MacMillan Bloedelnél, ahol 25 évet dolgozott különböző mérnöki beosztásban. Ezek a fakitermelő telepek Vancouver Szigetén helyezkednek el és a vállalata egyik telepétől a másikra helyezte dolgozóit egy bizonyos idő letöltése után. Így ő is kénytelen volt költözködni a családjával különböző kis favágó telepekre. Az utolsó állomása Port Alberni-ben volt, itt huzamosabb ideig éltek, a két fia Béla és Attila itt fejezhették be alsó fokú iskolai tanulmányaikat. Mindkettő tovább tanult vancouveri British Columbia-i Egyetemen. Miután családja már kirepült az otthonuk meleg fészkeből neki is lehetősége nyílt korai nyugdíjba vonulásához 1988-ban. Vancouver sziget esős nyugati oldaláról áttelepedhettek a keleti oldalára a szigetnek egy általa kinézett nyugdíjasok által kedvelt vidékre, a tengerpartra, Parksville-be. Feleségével, Piroskával karöltve itt kezdődött életük másik szakasza, ami teljesen más irányban terelődött. A munka és kenyérkereső napjai alatt csak annyi ideje volt, hogy a szükséges házkörüli javításokat és felújításokat

elvégezze, a fiait segítse a tanulásukban és a sportolási elfoglaltságukban, valamint 4-5 évenként hazalátogassanak a nagyszülőkhöz. Minden nyáron az iskolai szünetben kirándultak főleg kempingeztek az USA-ban és Kanadában.

Az áttelepedéssel közelebb kerültek a Nanaimói Magyar Klubhoz, ami számukra nagyon fontos volt, hogy a magyar kultúrájukkal és honfitársaikkal kapcsolatot teremtsenek a nyugdíjas éveikben. Itt Béla és felesége Piroska teljes odaadással részt vettek a klub működésének és fennmaradásának a sikerében. Számos soproni társával elérték azt, hogy a kis közösség még most fenn áll majdnem 30 év eltelte után. A mindennapi elfoglaltságuk után itt szórakoztak és érezték jól magukat a hétvégeken.

Most már volt bőségesen idő a nagyobb utazások eléréséhez, amit meg is tettek Európától kezdve, Ausztráliát, Csendes-óceán szigetvilágát látogatták, USA és Mexikó melegebb államaiban pihentek a hideg téli hónapokban.

A nyugdíjas élete nem csak szórakozásból és pihenésből állott. Mellette ő szeretett fűnifaragni, kertészkedni és nem utolsó sorban írni és olvasni. Különböző telkeket tisztítottak ki a feleségével, ahol végül is az egyik felépítettek és megteremtettek maguknak egy kis nyugalmas életet. Írói tehetségét itt hozta napvilágra, amikor tél volt és kint a kertben nem lehetett mozogni. Ő először is elővette a szorgalmasan vezetett naplóját, amit rendszeresen vezetett mióta elhagyta hazáját. Majd papírra vetette az életének a legfontosabb forduló pontjait, és összeállította önéletrajzi könyvét *Elsodort falevelek* címmel. Kiadatta Magyarországon a Minerva kiadóval 2003-ban. Majd idővel angol nyelvre is lefordította és azt pedig az USA-ban Pittsburgban adták ki *Scattered Leaves* címmel. A két könyvével elért sikere után még volt egy másik dédelgetett álma, amiben egy általa szeretett és tisztelt nagybátyjának a kalandos és sok megpróbáltatáson keresztül ment életét vetette papírra *A Kör bezárul* címmel, amit Torontóban adtak ki. Sajnos az angolra való fordítását nem tudta kivitelezni a betegsége elvette tőle azt a lehetőséget.

Az életében az ő legnagyobb elhivatása abban rejlett, hogy minden nemű problémát tudatosan megoldjon, és nem hátrált meg semmitől sem, mind elméletileg, mind fizikailag. Most miután már teljesen tehetetlen minden téren, egy öregotthonban tölti a fennmaradó napjait. Az általa alkotott életfilozófiáját az utódainak is átadta. Ők a legnagyobb elismeréssel becsülik akaratát és tehetségét, sőt azok is, akik ismerték őt alkotó évei alatt.

Dr. Dibúz Jenőné született **Bruckner Judit (Balassagyarmat, 1936) aranyokleveles erdőmérnök**

Címe: 1897 E. Shelby Street, Seattle Washington, USA
Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Brunner János (Somogyacsa, 1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8622 Szántód, Csemetekert u. 11.

Oklevél száma: 1-1958

Kelte: 1958. február 27.

Kiállította: Erdőmémöki Főiskola

1956-1964 között a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaság Kisbérpáti erdészetének erdőművelési műszaki vezetőjeként, majd az erdészet vezetőjeként dolgozott.

1964-1974 között az Észak-Somogyi Állami Erdőgazdaság Szántódi erdészet erdészetvezetője volt. 1974-1986 között négy Termelőszövetkezet, Zamárdi, Kőröshegy, Pusztanemes, Kapoly erdészeti ágazatvezetőjeként tevékenykedett.

1981-től a Gyótai Vadásztársaság elnöke volt 2001-ig, majd örökös tiszteletbeli elnöke lett. Munkásságát Kiváló Dolgozó Oklevéllel, Hubertus Kereszttel, Nimród Emlékéremmel ismerték el.

Fazokas Ferenc (Budapest, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3 Sugár Millway, North York, Ont. M2L 1R3

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Végzése után már 1959-ben Vancouverben kapott ideiglenes munkát a városrendészetnél, mint földmérési aszisztens.

1956-ban jelentkezett a Canadian Forest Products-hoz, ahova fel is vették, és földmérési valamint erdőbecslési feladatokat látott el. 1962-ben felvették a Tartományi Erdőszolgálathoz Prince George kerületbe.

1962-ben Torontóban telepedett le. Letelepedése után Torontó városrendezésének alkalmazásában volt. Mint műszerész kezdte meg munkáját, majd később csoportvezető lett.

1969 óta tagja a mérnöki kamarának, amihez szükséges volt – tanulmányai kiegészítve – néhány vizsga letételére. A Városrendészetnél 37 évet töltött el, és innen vonult nyugállományba 2000-ben.

Dr. Grátzer Miklós (Torbágy, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 141 33rd Street, Bellingham WA 98225 USA
Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959-1963 között a Provinciális Erdészetnél dolgozott, először mint erdőbecslő, aztán mint kutató.

1962-1966 között a Montanai Egyetemen MSc és PhD diplomát szerzett, és mint kutató dolgozott. 1966-tól 1972-ig

társprofesszorként tevékenykedett a Connecticuti Egyetem Erdészeti Karán. 1968-ban a FAO tanácsadója volt Venezuelában és Columbiában.

1972-ben vendégprofesszor lett Washingtonban a Huxley Környezettudományi Karon.

1972-2001 között professzorként dolgozott a New York Állami Környezettudományi és Erdészeti Egyetemen. Három karon 7 tantárgyat tanított.

1990-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem vendégprofesszora.

Több mint száz szakmai cikk, tanulmány és jelentés szerzője volt.

A Kanadai-Sopron Alumni elnöke, a Magyar Mérnökök Világszövetségének igazgatósági tagja volt 20 évig, a Magyar Tudományos Akadémia Köztestületi tagja.

Munkájáért számos elismerést kapott, közöttük: a Nyugat-Magyarországi Egyetem díszdoktora, Az Év Professzora díj, a Diákszövetség kiemelkedő oktatói oklevele elismerés, a Mérnök Világszövetség elismerő oklevelei, Agriculture Science Society oklevele, és New York Sea Grant életmunka díj.

Hahn Fülöp (Györköny, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 330 Magnólia Drive, Creswell, Oregon 97426 USA
Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Tanulmányait Sopronban kezdte meg 1953-ban és oklevelét a British Columbia Egyetemen szerezte meg 1959-ben. Utána két évig főleg fatömeg leltározás és térképezési vonalon dolgozott Kanadában. 1961-ben áttelepült az USA Oregon államába. Itt Georgia

Pacificnél, az ország legnagyobb és leggyorsabban fejlődő erdészeti magánvállalatánál lett alkalmazott. Ez idővel az üzem 3 millió hektáros erdőterülettel és több száz faipari gyárral rendelkezett.

Főleg európai típusú képzettsége miatt, hamarosan úttörő szerepet töltött be a vállalat gyorsan fejlődő erdészeti genetikai, konténeres és hagyományos csemetetermelési, erdőtelepítési és erdőművelési programok fejlesztésében, amelyeknek irányítója lett és a velejáró mérnöki és kutató programok igazgatója.

Szakmai munkásságát a 35 év alatt az állást adó vállalata többször jutalmazta. Munkája elismeréséért az Év Kiváló Erdészeti Kutatója érdemdíjat kapta meg 1993-ban. Munkásságát 4 kézikönyv, 20 tanulmány és cikk, valamint számtalan konferenci-előadás jelzik.

Horváth Czillinger Emil (Fertőd, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1511 Robinwood Place, Victoria, B.C. V8N 5N8, Canada
Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. 1959-1963 között Gormely Forestry Service Ltd. vancouveri erdészeti tanácsadó vállalatnál, mint kezdő mérnök, később csoportvezető dolgozott a tartomány különböző részein.

1964-1969 között Selkirk Spruce Mills Ltd., Donald, B.C. fűrészüzemben, mint üzemi erdész, később igazgató helyettesi állásban dolgozott. 1970-ben Evans Products Co. Ltd. vásárolta meg az üzemet, és mint csoportvezető négy fűrészüzemükben a különböző fajok kihozatalát és fűrészáru piaci árát tanulmányozta.

1972-1974 között fűrészüzemi igazgató Pope és Talbot Ltd., Hudson, Ontario.

1975-1979 között fűrészüzemi igazgató North Canadian Forest Industries Ltd., Hines Creek, Alberta.

1980-1999 között a British Columbia Erdészeti Minisztérium, Jövedelmi Osztályán (Victoria) mint belföldi fűrészüzemek tőár-meghatározási erdésze dolgozott.

1982-től tagja a Tartományi Erdész Kamarának, (Association of B.C. Professional Foresters), és a Belföldi Tőárrendszer Tanácsadó Bizottságnak.

1999-ben nyugdíjba vonult a Minisztériumból, és három évig, mint fűrészüzemi tanácsadó dolgozott.

Horváth Sándorné született Balogh Izabella (Gyula, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 20-6038 Sterling Dr. Duncan B.C, V9L 5K4
Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Dr. Illyés Benjamin (Szombathely, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Schönherr-malom u. 25.

Oklevél száma: 35-1958

Kelte: 1958. június 18.

Kiállította: Erdőmémöki Főiskola

Erdőmérnöki pályáját a Mecseki Állami Erdőgazdaság Kisvaszari és Kárászi erdészeti üzemegységénél kezdte meg. Feladata a fakitermelési és szállítási munkák, az erdőművelés műszaki irányítása és szervezése volt.

1965 októberétől az Erdészeti Tudományos Intézet soproni Kísérleti Állomására került. A két évvel korábban megindított erdészeti gazdaságtani kutatásokban kapcsolódott be, mint tudományos munkatárs. 1968-tól a Kísérleti Állomás igazgatójaként 27 évig, majd 1975-től egyúttal a Gazdasági Osztály vezetőjeként is 20 évig dolgozott. Fő kutatási területe az erdőértékelés és 1968 óta az erdőgazdálkodás piacgazdasági feltételeinek fejlesztése volt.

Az 1980-as években az MTA Erdészeti Bizottságában és a Földértékelési Bizottságban vett részt a reformfolyamatok megalapozásában. 1995-ben vonult nyugállományba. Ezután főleg szakmatörténeti kutatásokat végzett. Elsősorban a soproni 1956-os eseményekkel és a selmeci hagyományokkal foglalkozott.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek egyetemi hallgatóként 1957-ben lett tagja. Később a soproni vezetőség tagjaként, majd a Gazdaságtani Szakosztály titkáráként tevékenykedett. Az Egyesület 2016-ban közéleti tevékenységét és tudományos munkáját Kaán Károly Emlékéremmel ismerte el.

A budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem ipar szakán 1971-ben mérnök-közgazdász képzettséget szerzett. 1974-ben summa cum laude minősítéssel közgazdasági egyetemi doktori fokozatot kapott. A Közgazdasági Társaság megyei vezetőségének évtizedeken keresztül tagja volt és vezette a soproni helyi csoportot. A Közgazdasági Társaság Széchenyi emlékéremmel ismerte el szakmai munkáját.

A Soproni Egyetem erdészeti ökonómiai képzésében és továbbképzésében előadások tartásával az 1970-es évek elejétől vett részt. Munkáját 2018-ban Erdőmérnöki Karért díjjal ismerték el.

Kutatási eredményeit előadásokban, 107 hazai és nemzetközi publikációban ismertette.

Ivanics József (Nemesapáti, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Kaán Károly utca 9.

Oklevél száma: 28-1958

Kelte: 1958. június 17.

Kiállította: Erdőmémöki Főiskola

Első munkahelye az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Lenti Erdészetiénél volt 1958-1962 között. Itt az erdőművelés és a vasútüzem irányításával bízták meg.

1962-1966 között erdőgazdálkodási szakfelügyelőként dolgozott.

1966-ban a vállalat központjába került terv- és statisztikai csoportvezető beosztásba.

1959-1968 között tanított a Lenti Ipariskolában.

1968-ban kinevezték a Zalaegerszegi Erdőrendezőség Nagykanizsai Erdőfelügyelőség vezetőjének. Ebből a szakmai munkakörből vonult nyugállományba 1993-ban a Zalaegerszegi Erdőfelügyelőség osztály vezetőjeként.

Tagja volt a Nagykanizsai Parkerdő és Csónakozó Tavi Intézőbizottságnak, a Zalakarosi Intéző Bizottságnak.

Tevékenyen részt vett a Nagykanizsai Parkerdő és Csónakázótó, Sagoti autóspihenő, Sohollári és Miklósfai arborétum, a Zalakarosi fürdő és zöldövezet, a Kis-Balatoni védőfásítás és Kányavárszigeti kirándulóközpont terveinek elkészítésében és gyakorlati megvalósításában, a Balatonmagyaródi Bivalyrezervátum kialakításában.

Munkája elismeréséért több kitüntetésben is részesült: Kiváló Dolgozó, Erdészet Kiváló Dolgozója, Kiváló Munkáért, Munka Érdemrend bronz fokozat, Eredményes Fásításért Emlékérem.

20 évig volt a Galamboki Kisbalaton Vadásztársaság elnöke. E munkáját Hubertusz Kereszt ezüst fokozatával ismerték el.

Nyugállományba vonulása óta a magánerdőgazdálkodás problémáinak megoldását segíti ERDŐGAZDA Bt. keretében.

Jancsik Károly Árpád (Vác, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 618 Belle View Place Nanaimo, B.C Kanada, V9V 1B4

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1957 nyarán a British Columbiái Állami Erdészetiének dolgozott erdőbecslés segítségében.

1958 nyarán erdőbecslésben dolgozott az Indián Rezervátumokban.

1959 és 1962 között erdőbecslési pályán dolgozott.

1982 és 1983 között MacMillan Bloedelnél volt ahol az utolsó 15 évig vezette a mérnöki és utépítési osztályt.

1983 és 1992 között egy másik magán vállalatnak, Timber Westnek, dolgozott mérnöki munkában nyugdíjba menetig.

Rövidesen a nyugdíjba menet után 1992-ben egy magán konzultánsi vállalatot kezdett el ahol főleg az utak rekonstrukciójával és a folyók javításával foglalkozott a Canfor magán vállalatnál a Vancouver Szigetén lévő Nimpkish Folyó völgyében 2006-ig. Nyugdíjba vonulása után kerésszkedett a házánál, és szeret utazni.

1966-ban házasodott Isabellel és két lányuk van. A fiatalabb leány végzet erdész és a genome kutatásánál dolgozik most az UBC egyetemen. Idősebb leányuk fogászati munkában dolgozik.

Jandó Tibor (Hegyszentmárton, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 882 Linwood Lane, Nanaimo B.C. V9R 6P2, Canada

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Szakmai életpályáját 1959 júniusában kezdte meg, mint kezdő erdőmérnök egy erdőipari vállalat erdőgazdasági üzeménél. Kezdeti munkaköre a feltáró utak és vágásterületek kitűzése, felmérése és térképezése volt.

1960-ban az üzem szállítóúti hídjainak tervezésével az építő munkacsoport és gépek szerelésével és az építési felügyeletével bízta meg az üzemmérnök.

1962-ben előléptették üzemmérnöknek, és ezt követően 1967-ben erdőgazdasági üzemi igazgatónak.

1967-től 1991-ig a vállalat több erdőgazdasági üzemét vezette igazgatói beosztásban és így alkalma volt a kitermelés, rönk hasznosítás és erdőfelújítás terén új és gazdaságosabb módszerek fejlesztését és alkalmazását megvalósítani.

1991-ben nyugállományba vonult. 1991-1997 között részfoglalkozású konzultációs munkakörben dolgozott az erdőipari vállalatok szövetségénél.

Kapusztai József (Erdőkürt, 1932) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 27166-28B Avenue, Aldergrove, B.C. Canada, V4W 3A5

Oklevél száma: 53/87-81.

Kelte: 1959. május 20.

Kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959-1960 között egy erdőszeti konzultációs vállalatnál erdőbecsési és terep térképezési munkákat végzett.

1960 áprilisában segédmérnöki állást kapott a British Columbia Közleke-

désügyi Minisztérium Útépítészeti Osztályának Útburkolási Részlegénél. Itt kezdetben a nyelvtudás és gyakorlati tapasztalatok hiányában, mint laboratóriumi asszisztens dolgozott a van-couveri központban.

1962-ban kinevezték, így a 3. körzet központi laboratóriumának lett a vezetője Nelson városi központtal.

1966-ban ismét kinevezték, mint munkavezető mérnök dolgozott.

1973-tól az 1988-ban történő nyugállományba vonulásáig számtalan útburkolási projektnek volt a felelős vezetője. Ezen időszak alatt, a projekt nagyságától függően 8-30 személyből álló tervező és kivitelezést ellenőrző munkacsoportok vezetője volt.

1988-1993 között – nyugállományba vonulása után – tanácsadói munkát végzett magán útépítő vállaltoknál, valamint a Közlekedésügyi Minisztériumnál is.

Szakmai tevékenységét számos publikációja jelzi.

Munkásságát a British Columbia miniszterelnöke, a minisztérium vezetője, valamint annak helyettese által kapott elismerő oklevél jelzi.

Koós Béla (Arló, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3663 Arló, Ady E. u. 55.

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Kósa Zoltán (Balatonboglár, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 111 Frank St. Longview WA 98632, USA

Oklevelének kelte: 1959. május 20.

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959 júniusától decemberéig egy magánvállalatnál dolgozott erdőbecslőként British Columbiában.

1960-1964 között útépítési és fölmérő osztályon dolgozott, feladata utak kitűzése, tervezése, építése volt.

1962-1968 között erdőmérnökként tevékenykedett a Dél-nyugati Igazgatóságon. Erdei utak kitűzése, építése és karbantartása volt a feladata.

1962-ben szerezte meg a Washington Állam által kiadott földmérési oklevelet.

1968-1975 között főmérnökként dolgozott a Dél-nyugati Igazgatóságon.

1975-1979 között osztályvezető helyettes beosztásban tevékenykedett az Erdőmérnöki Osztályon.

1980-1995 között Erdőgondnokság vezetője volt.

Dr. Magasi László (Székesfehérvár, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 44 Waterford Lane, Fredericton, New Brunswick E3A 0E2
Canada

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét (BScF) 1959-ben kapta a British Columbia Egyetem soproni részlegén; mester diplomát (MSc) szerzett mikológiából szintén a UBC-n; doktorátust (PhD) pedig a New

York Állami Egyetem Erdészeti és Környezettudományi Karán erdőkórtan-mikológiai vonalon Syracuse N.Y.-ban.

Egész munkássága alatt Fredericton, New Brunswick-ban dolgozott, a kanadai központi kormány Kelet-kanadai Erdészeti Tudományos Kutató Intézetében (CFS-M). Munkaterülete a három kelet-kanadai tartományra terjedt ki.

1962-1972 között mikológus az Erdei Rovarok és Fabetegségek Felmérési Osztályán, közben 1963-1964-ben felelős a fabetegségekkel kapcsolatos tervező munkáért is.

1972-1974 között a gomba- és rovar-határozási alcsoport vezetője.

1974-1995 között osztályvezető, közben többször, hosszabb-rövidebb időre, az intézet erdővédelmi igazgatója volt.

1984-ben megtervezte a kanadai felmérési módszereket, melyekkel követték a légszennyeződés káros hatását az erdők egészségi állapotára. A kanadai ARNEWS kézikönyv öt nyelven (angol, francia, német, orosz, spanyol) jelent meg. A programmal kapcsolatban többször járt Európában, mint nemzetközi felügyelő; az Egyesült Államokban, mint az egyetlen nem-amerikai tanácsadó; Mexikóban, mint programtervező és kiképző.

1995-1997 között az intézet erdő-egészségi kutató-osztályának tudományos tanácsadója.

Munkája mellett az 1976-1977 tanévben a New Brunswick Egyetem (UNB) biológiai fakultásán mikológiát adott elő, 1977-ben társ-előadóként erdőkórtant tanított az erdész fakultáson és évenként szerepelt a biológiai és erdészeti fakultásokon, mint erdővédelmi vendég-előadó.

Nyugdíjazása után, 1998-ban, mint a szilfavész egyik Észak-amerikai szakértője, meghívott előadó volt a Chicago-ban tartott nemzetközi szilfa konferencián.

Mint kutató, számos erdei rovarral és fabetegséggel foglalkozott, Több mint egy évtizeden keresztül az Észak-amerikai Erdészeti Bizottság egyik kanadai képviselője volt.

1963-2010 között tagja volt a Kanadai Erdészeti Egyesületnek (CIF).

1973-tól a Fredericton Városi Erdővédelmi Bizottság meghívott tagja, ahol negyvenöt éve irányítja a szilfavész elleni küzdelmet, mint erdővédelmi tanácsadó.

1992-ben a kanadai erdészeti minisztérium, munkásságáért, a ritkán kiosztott Tudomány- és Technika- Fejlesztési Jutalomdíjjal és az ezzel járó tanulmányúttal tüntette ki.

Harmincnégy évi munkássága alatt több mint 240 tudományos és technikai cikk, jelentés, könyv-fejezet, értekezés fűződik nevéhez.

Nagy László (Veszvény, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Kaán Károly utca 3.

Oklevél száma: 15-1958

Kelte: 1958. június

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A munkát 1958-ban kezdte meg a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Szentpéterföldei Erdészeténél. Két év szakelőadói tevékenység után 1961-1964 között a Csömödéri Fafeldolgozó és Vasútüzem üzemvezető-helyettese volt.

1964-1976 között a Nagykanizsai Műszaki Erdészet vezetője lett.

1976-tól a közben összevonással átalakított Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság központjában a közgazdasági osztályvezetői feladatokat látta el 1982-ig. Ekkor a vállalat gazdasági igazgatójának nevezték ki. 1985-től a ZEFAG vezérigazgató-helyetteseként dolgozott. Munkája mellett 1985-1990 között a gazdaság Vállalati Tanácsának elnöke volt.

1992 végén nyugdíjazását kérte, mert nem értett egyet a vállalatnál végrehajtott személyi és szervezeti változásokkal. 1993 őszén az akkor alakult Zalai Erdészeti és Faipari Részvénytársaság igazgatóságának elnökévé választották. Ezt a funkciót több mint tíz éven keresztül töltötte be. 2006-tól az igazgatóság titkára lett, ezt a feladatot látta el 2010-ig az igazgatóságok megszüntetéséig. Munkáját összegezve ötvenkét éven át szolgálta a zalai erdőgazdálkodást.

Munkavégzés mellett 1977-ben mezőgazdasági-gépész üzemmérnöki oklevelet szerzett. 1983-ban erdészeti gazdasági szakmérnöki képesítést kapott.

Nevét három könyv társszerzőjeként és két könyv szakmai lektoraként jegyzik. Több leírása jelent meg az Erdészettörténeti Közlemények füzetekben.

Szakmai tevékenységéért számos elismerésben részesült. Munkáját többek között Bedő Albert emlékéremmel, a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével, az Életfa Emlékplakett ezüst fokozatával ismerték el. Az 1956-os forradalom 60. évfordulóján Sopron város polgármesterétől a forradalomban tanúsított példamutató helytállásáért jubileumi emlékérmeket kapott.

Nagygyőr Sándor (Tarpa, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4335 Pearl Street, Eugene, Or 97405 USA

Oklevelének kelte: 1959. május 20.

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

Erdőmérnöki oklevelét 1959-ben szerezte meg. A diplomaosztás után nem talált erdőmérnöki munkát, így mint árusító és faüzemi munkás dolgozott.

1960-ban költözés után, a Georgia Pacific Vállalatnál kapott állást, mint erdőmérnök. Feladata az őserdők feltárása, területek felmérése, felújítása, a vállalat területének kijelölése volt.

1963-ban megszerezte az Oregon Állam Professional Földmérési oklevelet.

1967-ben munkahelyet változtatott és a Bureau of Land Managementnek kezdett el dolgozni. Itt is munkája az őserdők feltárása és a földmérés volt.

1960-tól tagja volt a Society of American Foresters Associantnak és a Forest Engineering Institutnak.

1978-ban megváltozott a munkaköre, és az elkövetkező 24 éven keresztül, mint szakmai tanácsadó dolgozott Eugene körzetében.

2004-ben nyugállományba vonult.

Waliczlcy Lászlóné született Németh Gizella (Bakonyszentlászló, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1023 Budapest, Frankéi Leó u. 86.

Oklevél száma: 42-1958.

Kelte: 1958. június 19.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1958-1962 között a Békés Megyei Állami Erdőgazdaságnál, Gyulán kezdte meg szakmai munkásságát férjével együtt, ahol az erdőművelési osztályon dolgozott előadóként.

1960-1972 között a Kunbajai Állami Gazdaságnál földnyilvántartási és tereprendezési munkát végzett a homoki szőlőtelepítési, majd nemesnyár-program keretében.

1973-ban Budapestre költözött, ahol a MÉM Budapesti Erdőrendezőség területén birtokpolitikai előadóként tevékenykedett 1978-ig.

1978-1984 között a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaságnál tervelőadói, majd munkaügyi-személyzeti osztályvezetői munkát végzett.

1984-től 1990-ig – nyugdíjazásáig – a Budapesti Erdőfelügyelőség területén osztályvezetőként az Erdőfenntartási Alap és az állami célcsoportos keret pénzügyi-szakmai ügyeit intézte.

Hivatali munkája mellett az Országos Erdészeti Egyesület helyi csoportjának titkári teendőit is ellátta, amelyért 1982-ben kitüntető oklevelet kapott. Az OEE Közjóléti Szakosztálya munkájában jelenleg is részt vesz.

1991-2003 között a Természetvédelmi Hivatalnál nyugdíjasként a természetvédelmi területek földnyilvántartási ügyeit intézte.

Dr. techn. Pallay Márta (Sopron, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Honvéd u. 28.

Oklevél száma: 26-1958.

Kelte: 1958. június 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1958-tól a soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál nyert alkalmazást. Itt látott el különböző feladatokat egészen 1990-ig, nyugállományba vonulásáig.

1958-1968 között termőhelyfeltáróként, 1968-1974 között építési műszaki vezető, majd erdészetvezető-helyettesként, 1974-1975 között fejlesztési és beruházási főelőadóként, 1976-1979 között fahasználati előadóként dolgozott, majd 1979-1990 között munkavédelmi és szociálpolitikai feladatokra kapott megbízást. 1976-1976-ban munkásképzések, továbbképzések megszervezése és az oktatásban való részvétel is a feladata lett.

A 32 év alatt a TAEG több alkalommal részesítette pénzjutalomba, igazgatói dicséretben. 1971-ben Kiváló Dolgozói Oklevéllel is kitüntették. Az OEE Szociálpolitikai Bizottságnak hosszú időn át aktív tagja volt. A TAEG Vöröskeresztes szervezetnek is hosszú ideig titkára volt és szervezett véradásokat. Tudományos fokozatát 1966-ban szerezte meg az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Nyugdíjba vonulását követően a szakmával, a helyi OEE rendezvényein való részvétellel tartja a kapcsolatot.

Papp Gyula (Kapuvár, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Lakcím: 8360 Keszthely, Hóvirág u. 7.

Oklevél száma: 39-1958

Kelte: 1958. június 18.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1958. július 1-jén állt munkába a Magas-bakonyi Állami Erdőgazdaságnál Pápan.

1970. január 1-jétől – átszervezés miatt – a Balaton felvidéki Erdőgazdasághoz került Keszthelyre, ahol nyugdíjba menete-

léig dolgozott.

Munkakörök, melyeket betöltött:

- 1958-1960: gépesítési műszaki vezető,
- 1961-1984: erdőművelési előadó,
- 1984-1994: erdőművelési osztályvezető.

Műszaki téren jelentős volt a Bakony útépitési programba való részvétele.

Erdőművelés területén pedig nagy ismeretségre tett szert szinte valamennyi részterületet illetően.

Oktatóként részt vett a házi szervezésű szakmunkásképző tanfolyamokon. Az itt végzettek adták az erdészetek törzsgárdájának magját.

Közjóléti feladatokat is ellátott (pl.: az úttörő sátoros turizmus megszervezése.)

Statisztikai adatok és kiértékelések igazolják, hogy tevékenysége során az erdőszültség aránya, annak fatömege és minőségi mértéke is emelkedett.

Munkája során bevezetett illetve alkalmazott technológiák és berendezések közül még a mai gyakorlatban is alkalmaznak belőlük szolgálva a gazdálkodás eredményességét.

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó Oklevél (1963, 1976, 1980), Dicséző Oklevél (1982, 1985), A Földművelésügyi Miniszter Életfa kitüntetés ezüst fokozata (2015).

Dr. Papp Mihály (Hajdúdorog, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4028 Debrecen, Székely u. 5.

Oklevél száma: 33-1958.

Kelte: 1958. június 18.

Kiállította: Erdőmémöki Főiskola

Erdőmémöki oklevelét 1958-ban szerezte meg, majd mérnök-közgazdász oklevelet kapott. Közgazdasági tudományokból 1969-ben doktorált.

Szakmai munkáját a Debreceni Erdőigazgatóság halápi, guthi, debreceni erdőgondnokságainak területén, előbb fizikai munkásként, majd kisegítő erdészként végezte 1950-ig.

Az egyetem elvégzése után a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság központjában műszaki, majd erdőművelési előadó lett.

1965-1970 között a Szolnok Megye Állami Erdőgazdaság főmérnökeként tevékenykedett. Az átszervezés után a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettese, megbízott igazgatója, majd 1971-1985 között igazgatója volt.

1986-1993 közötti években a Debreceni Erdőfelügyelőség igazgatójaként dolgozott, egészen nyugdíjazásáig.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökségi tagja volt, a közgazdasági szakosztály elnöke, az MTA Erdészeti Bizottság tagja, az MTA Debreceni Bizottság Erdészeti Szakosztályának elnöke volt, hosszabb-rövidebb ideig.

Bátor Albertné született Révész Márta (Füzesabony, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Ostrom u. 14.

Oklevél száma: 27-1958.

Kelte: 1958. június 17.

Kiállította: Erdőmémöki Főiskola

Szakmérnöki oklevelét 1983-ban kapta meg. 1958-1961 között az Állami Erdőrendezés Egri Kirendeltségén dolgozott műszaki előadóként. 1961-1963 között erdőművelési, majd fásítási elő-

adó volt a Mátrai Állami Erdőgazdaság központjában, Parádfürdőn.

1963-1965 között a Nyugatbükki Állami Erdőgazdaság egri központjában területrendezői munkakörben tevékenykedett, majd 1972-ig erdőművelési előadóként dolgozott. Ezek után munkahelyének neve és beosztása változott csak, de helyileg ugyanott dolgozott nyugállományba vonulásáig.

1972-1985 között a Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Központjában tervelőadó, majd 1985-1990 között osztályvezetője volt az akkor már Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság néven működő vállalat közgazdasági osztályának.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1958.óta tagja.

Munkásságát vállalata 6 alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerte el. 1983-ban a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Kiváló Munkáért kitüntetést adományozott számára.

Dr. Rozsnyay Zoltán aranyokleveles erdőmérnök

Címe: Vogelbrunnerweg 4, Han. München, Germany D-34346

Oklevelét kiállította: Georg-August Universitat, Göttingen

Szálkái András (Eger, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8975 Jones Road, Unit 115 Richmond, B.C. Y6Y 3Y7, Canada

Oklevelének kelte: 1959. május 20.

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959-1965 között Erdészeti munkát kezdett a Lignum Limited-nél, ahol fakitermelésért, erdészeti munkákért volt felelős, mint erdészeti osztályvezető.

Megalapító tagja volt az L.J. Milner & Associates Ltd. erdészeti tanácsadó társaságnak. 1963-ban kapta meg a British Columbia Registered Forester címet.

0965-1995 között a Weldwood of Canada Limitednél öt pozícióban dolgozott 30 évig. A kezdeti fakitermelés és a velejáró erdészeti munka igazgatója lett.

Szakmai tevékenységéért a Mr. Tennis Award, és Distinguished Forester Award kitüntetésben részesült.

Takács József (Kaposvár, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 5840 Redwing Crescent Nanaimo , B.C. V9T 6H9 Canada

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959-1961 között a Forestal Forestry & Engineering vállaltnál dolgozott erdőbecslés terepmunkában, majd erdőtípus térképek készítésén dolgozott, mint tereprajzoló és tervező.

1964-1978 között a H. H. Wright & A. vállalatnál fatüzelésű hőerőművek felújítási munkáin dolgozott, mint tervező. 1978-1997 között az NLK tanácsadó, tervező vállalat alkalmazásában két fapép és papírgyár tervezésével bízták meg, mint anyagmozgató és osztályozás vezető.

1997-ben nyugállományba vonult.

1971-1996 között a vancouveri magyar cserkészek parancsnoka és társadalmi munkában tevékenykedett.

Tarnócai Károly (1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 61 Cortleigh Dr. Nepean Ont. K2J 3Z8

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959 és 1965 között erdészeti és talajtani területen dolgozott British Columbiában. 1965-ben az amerikai Corvallis-ba utazott, és tovább tanul az Oregon State University-n. Itt MSc fokozatot szerzett erdészeti talajtanból és ökológiából. Nemsokkal a végzés

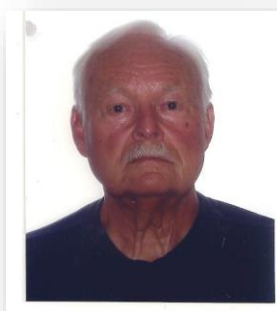
után a kanadai szövetségi kormányzat alkalmazásába került. Ennek keretén belül talajtani és talajterképészeti kutatásokat végezett Manitoba északi vidékein. Itt is élt 1966 és 1978 között.

A Szovjetunió összeomlása után részt vett egy nemzetközi tudományos csereprogramban, mely két expedíciót is magába foglalt a szibériai Kolyma folyónál (1991, 1992). A folyó felső folyásától egészen a folyó deltájáig utaztak az Északi-Jegestenger mentén. Két hasonló expedícióban is részt vett még Észak-Oroszország európai részén, valamint Észak-Skandináviában, 1997-ben illetve 1998-ban.

Az 1990-es évek végétől egészen napjainkig több nemzetközi tudományos kutatócsoport munkájában, illetve vezetésében lát el feladatokat. Főbb tevékenysége a sarkvidéki területek taljai széntartalmának vizsgálatához kötődik.

A szakmában eltöltött 50 éve alatt 266 publikációja jelent meg, mint tudományos cikk, konferenciaelőadás vagy könyvfejezet.

Kiemelkedő tudományos és vezetői tevékenységéért hat kitüntetést kapott amerikai és kanadai intézményektől.

Tolnai István (Lakocsa, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 138 McGill Road, Kamloops British Columbia V2C 1L7
Canada

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959-1963 között a Canadian Forest Products Ltd. nevű erdő és faipari magán vállalat Vancouver Szigeti részlegénél erdőbecslési és felmérési csoport vezetőjeként munkálkodott.

1963-ban a vállalat áthelyezte a Prince George-i Erőigazgatóságban működő részlegéhez, ahol a cég egy új cellulóz-papírgyárat épített. Itt az Erdészeti Osztály megszervezése volt a feladata, csoportvezetőként dolgozott.

1973-ban munkahelyet váltott és a Kamloops városában székelő Weyerhaeuser Canada Ltd-hez csatlakozott, ahol az Erdészeti Osztály átszervezése után lett osztályvezető. Ennél a cégnél dolgozott nyugállományba vonulásáig, 2001-ig.

Szakmai munkássága alatt sok föderális és tartományi államok technikai csoportjainak volt tagja vagy elnöke.

1995-1996 között a Kanadai Erdészeti Egyesület elnökévé választották.

Szakmai munkásságát többször hivatalos kitüntetéssel ismerték el. Többek között 1993-ban a Weyerhaeuser Vállalat Elnöki díját, 1996-ban Brit-Columbia Kiváló Erdőművelő díját kapta. 1998-ban a Brit-Columbiai Erdészeti Egyesület Kiváló Erdész címmel tüntette ki.

Tóth Ágoston (Mezőtárkány, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2660 Balassagyarmat, Mártírok út 72/A.

Oklevél száma: 37-1958.

Kelte: 1958. június 18.

Kiállította: Erdőművelési Főiskola

A Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál, Balassagyarmaton helyezkedett el. Erdőművelési szakelőadói állást kapott, amit

egymást követően az erdőgazdaság több erdészeténél is betöltött.

1963-ban a Zagyvapálfalvai Erdészet vezetőjévé nevezték ki. Ebben a beosztásban 1975-ig dolgozott.

1976 januárjában felkérték az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság műszaki igazgató-helyettes főmérnöki munkakör ellátására. Ez az erdőgazdaság 1971. évben került kialakításra a Cserhádi Állami Erdőgazdaság és a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság összevonása által.

Több ízben vállalati és erdészet kiváló dolgozója kitüntetésben részesült. Ez utóbbi időszakban az OEE Balassagyarmati Helyi Csoportjának tagsága titkárnak választotta. Ezt a tisztséget egy évtizedig töltötte be.

1987-ben új szervezeti egység a Műszaki Üzemigazgatóság vezetője lett.
1992-ben nyugállományba került. Néhány évig igazságügyi szakértőként dolgozott.

Dr. Papp Mihályné született Tóth Róza (Balmazújváros, 1933) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4028 Debrecen, Székely u. 5.

Oklevél száma: 40-1958.

Kelte: 1958. június 19.

Kiállította: Erdőmémöki Főiskola

Szakmai munkásságát a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság debreceni erdészeti erdőművelési, fahasználati műszaki vezetői munkakörben kezdte meg.

1965-1968 között a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaság központjában fásítási előadó volt.

1968-1969 között a Debreceni Erdőfelügyelőség szolnoki osztályára került erdőfelügyelői munkakörbe, majd 1970-1985 között a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjában tervelőadói munkakört töltött be.

1985-től a Debreceni Természetvédelmi- illetőleg az Erdőfelügyelőség főfelügyelője lett egészen az 1989. évi nyugdíjazásáig.

Munkájáért több alkalommal részesült az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetésben.

Varga Pál (Vaszar, 1934) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1524 Arbutus Drive, Nanoose Bay B.C. V9P 9C9

Oklevelét kiállította: University of British Columbia, Faculty of Forestry, Vancouver, Canada Sopron Division

1959-1961 között Vancouver Szigetén dolgozott kezdő mérnöki beosztásban az egyik akkori legnagyobb faipari vállalatnál a MacMillan Bloedelnél. Főleg feltáró utak kitűzésével, termelési területek bemérésével, hidak tervezésével foglalkozott. 1961-1963 között áthelyezték a Queen Charlotte erdőgazdasági üzeméhez, ahol hasonló munkakörben dolgozott.

1964-1971 között Menzies Bay erdőgazdasági üzeménél erdőmémöki beosztást kapott. Feladata az évi vágásterületek tervezése, az ahhoz szükséges utak tervezése, építése volt.

1971-ben erdőmémöki beosztásban tevékenykedett Franklin Erdőgazdasági üzemnél.

1971-1974 között Sproat Lake erdőgazdasági üzemnél igazgatói állást töltött be.

1974-1981 között a Sarita Divízióban majd 1981-1992 között a Kennedy Lake Divízióban szintén igazgatói beosztásban dolgozott.

Dr. Veres Pál (Besenyőtelek, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Vörösmarty u. 6.

Oklevél száma: 32-1958.

Kelte: 1958. június 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A Budapesti Furnér- és Lemezműveknél mérnök-, majd gyártásvezető mérnök volt.

1960. áprilisától az Erdőmérnöki Főiskola keretében megalakult faipari mérnökképzés oktatója lett, mint a Falemez-gyártástani Tanszék tanársegédje, majd adjunktusa. Részt vett a kialakuló tanszék tantárgyi programjainak összeállításában, szakmai vitáiban. Előadásokat tartott, gyakorlatokat vezetett a tanszék minden tárgykörében.

Több szakmai bizottságban dolgozott. A KGST Szárítási Szakbizottságának vezetője volt.

Irodalmi munkásságát 3 könyv részlete, egyetemi jegyzet, tudományos közlemények, számos előadás anyaga, és több cikk megjelenése szakmai folyóiratokban jelzi.

Egyetemi doktori oklevelet is szerzett.

Zádor Oszkár (Szilvásvárad, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2525 Bajna, Bem u. 7.

Oklevél száma: 31-1958.

Kelte: 1958. június 18.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1958 júliusától a Mátrai Állami Erdőgazdaság verpeléti erdészeti szakterületénél szakelőadóként dolgozott.

1963 januárjától a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság Boldogkőváraljai Erdészeti Helyettes vezetője lett. 1966 októberétől ezen erdőgazdaság Háromhuta Erdészeti Helyettes vezetőjévé nevezték ki. 1969 elején az erdőgazdaság központjába helyezték magas- és mélyépítési csoportvezetőnek.

1969 májusától áthelyezéssel került a Budavideki Állami Erdő- és Vadgazdaság Bajnai Erdészeti Helyettes vezetői beosztásba. 1989-ben az erdőgazdaság megszűnt, így átkerült a Pilisi Állami Parkerdőgazdasághoz. 1993 decemberében közös megegyezéssel nyugállományba vonult. Pár évig, mint erdészeti szakértő tevékenykedett.

Szakmai munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel, Eredményes Fásításért Emlékéremmel, Erdészeti Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetéssel, több vállalati kiváló dolgozó elismeréssel jutalmazták.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜLNEK

Dr. Ádámfi Tamás (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Fürj utca 29/b.

Oklevél száma: 10-1968.

Kelte: 1968. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Vadgazdálkodási szakmérnöki oklevele száma: 2091/1980, kelte: Gödöllő, 1980. május 30, kiállítója: Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaság-tudományi Kara. Műszaki doktori oklevele száma:

343/1988, kelte: Sopron, 1988.szeptember 14. Német nyelvből közép-

fokú, C típusú állami nyelvvizsgát tett 1991-ben, a vadászati szaknyelvet közepesen beszéli. Budapesten, 1961-ben érettségizett, majd másfél évig erdei munkás volt a Budapesti Erdészetenél, és fél évig bérelszámoló a Budakeszi Erdészetenél. 1963 szeptemberétől a soproni egyetem hallgatója volt, ahol 1968 júniusában diplomázott. Szeptember elejétől a Bajnai Erdészetenél kezdett dolgozni, először gyakornokként, majd fahasználati műszaki vezető, később megbízott erdészetvezető volt. 1970-ben a Budakeszi Erdészet vadászati műszaki vezetője lett.

1972 októberétől a Magyar Vadászok Országos Szövetsége (MAVOSZ) országos fővadászmeszterének nevezték ki, majd 1977-től főosztályvezető helyettesnek. A MAVOSZ-nál ledolgozott 17 éve alatt - többek között - szervezte a vadásztársasági területek nagyvad gazdálkodását és telepítéseit, ezért előbb a Nimród Emlékérem, majd a Jubileumi Nimród Emlékérem kitüntetésekben részesült. Szervezte továbbá a vadász-sportlövészetet és a versenyeket is. 1985-90 között a Magyar Sportlövő Szövetség elnökségi tagjaként tevékenykedett, majd ezt követő 4 évben vadász-sportlövő versenyző volt.

1989-ben a Hunturist Vadászatszervező Iroda főmérnökének helyezték át, majd itt vadászati igazgató lett. 1996. augusztus 1-jével a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti Hivatalába hívták be köztisztviselőnek, ahonnan 10 év múlva, 2006-ban minisztériumi vezető főtanácsosi rangban ment nyugdíjba.

Vadászati szakirodalmi tevékenysége során két önálló művet jelentetett meg: Vadállománybecslés (1976) és Vadászati bibliográfia (1993 és 1999). Társszerzője volt 3 vadászati szakkönyvnek, és mintegy 80 cikket írt, túlnyomóan vadászati szaklapokban. Széchenyi Zsigmond különleges vadásznaplóját 2017-ben a Nimród Vadászújság 9 lapszámában, folytatásokban ismertette, ezért decemberben Bársony István Érem kitüntetésben részesült.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1966 óta tagja. Jelenleg az Erdők a Közjőért -, és a Vadgazdálkodási Szakosztály (1975-90-ig titkáráként), továbbá a Szeniorok Tanácsa, valamint a Minisztériumi Helyi Csoport munkájában vesz részt. Az Egyesület könyvtárának adományokkal is történt gyarapításáért a 2010. évi Vándorgyűlésen Elismerő Oklevél kitüntetésben részesült. Hivatásos vadászként 1970-től 1989-ig tevékenykedett. Sportvadászként 1973 óta tagja a Somogy megyei törökkoppányi Ijász Vadásztársaságnak, ahol 1975-től az Ellenőrző Bizottság tagja, később elnöke volt, majd 1990-től a Vt. titkáráként, 1996-tól 8 évig az elnökeként dolgozott.

Alapító tag volt a Vadászati Kulturális Egyesület és a Vadász Könyvklub Egyesület létrehozásában, és ezekben jelenleg is tevékenykedik. Részt vesz a Világjáró Vadászok Klubja egyesületi programjaiban.

2010 óta felkérésre 5 országos választáson Szavazat Számláló Bizottság tagjaként dolgozott a szavazókörében, legutóbb a 2018. áprilisi parlamenti választáson.

Balsay Sándor (Kapuvár, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 9241 Jánossomorja, Vadász tér 9.

Oklevél száma: 19-1968.

Kelte: 1968 június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Mint a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasa, pályafutása egészét ennél a vállalnál töltötte.

1969-ben került az erdőgazdaság legnagyobb erdősí-tési feladatokkal bíró Észak-Hansági Erdészethez erdőművelési műszaki vezető munkakörbe. Megbízatását annak szellemében kapta, hogy a nagy feladatok elvégzéséhez édesapja és bátyja gyakorlati ismereteit, segítségét fel tudja használni. Elődei által kialakított technológiák finomításával és a száraz időszak kihasználásával 1974-re sikerült az erdőtelepítési feladatot teljesíteni. Tevékenysége alatt 2900 ha új erdő keletkezett, évente átlagosan 500 ha erdőtelepítés történt.

1976 januárjától – erdőszetvezető távollétében, kettő évre – ideiglenes megbízást kapott az erdőszet vezetésére, a korábbi munkakörének megtartása mellett. 1979-ben véglegesítették, erdőszetvezető kinevezést kapott.

Megérhette, hogy az általa telepített erdők véghasználatával is foglalkozhatott. 1981-es vándorgyűlés gépi bemutatóját erdőszeténél rendezték. A gépi technológiák munka közben, élőben lettek bemutatva (BOBCAT, Morbark aprító gép stb.).

Fontos feladatnak tekintette, hogy a véghasználatok után – ahol lehetett – fafaj cserével helyet adjon a kemény lomb (tölgy, kőris) fafajoknak.

2003-ban vonult nyugdíjba, de nem pihent meg. Helytörténeti kutatásokkal foglalkozik ma is. Ebben erdőszeti és helyi történetek olvashatók.

Aktív társadalmi tevékenységet folytatott. 1976-tól 10 évig a helyi sportkör elnöke volt. Ez alatt egy teljesen új sporttelepet tervezett és épített. Még a tanácsrendszerben 2 ciklusban volt képviselő, a rendszerváltás után pedig 3 ciklusban a környezetvédelemmel foglalkozott.

Elismerései:

- 1984: OTSH Kiváló Társadalmi Munkáért jelvény,
- 2007: Madártani és Természetvédelmi Egyesület Örökös tagja,
- 2014: Életfa Emlékplakett bronz fokozata,
- 2015: Jánossomorja díszpolgára.

Bányó László Gergely (Kecskemét) okleveles erdőmérnök

Címe: 2025 Visegrád, Mátyás király utca 4.

Oklevél száma: 11-1968

Kelte: 1968. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Munkaviszony létesítés a MN Budavidéki Erdő- és Vadgazdasága Bajnai Erdészeténél. Beosztás: fahasználati gyakornok.

Munkaviszony változtatása áthelyezéssel a Pilisi Állami Erdőgazdaság Műszaki Erdészetéhez. 25 év szolgálat építésvezetői, majd főépítésvezetői munkakörben. Tevékenység: külszíni bányaművelés, mély- és útépítés, tájrekultiváció, hulladékgazdálkodás, némi magasépítés. 1993-tól napjainkig ügyvezetői beosztásban van a Utilis Szolgáltató Kft-nél. Tevékenység: külszíni bányaművelés, tájrekultiváció, hulladékgazdálkodás.

Két fő szakmai adata:

- A Szentendre-Skanzen és Visegrád között épült közút tervezésében és kivitelezésében történő meghatározó szerepvállalás.
- Budapest Főváros kommunális hulladék elhelyezésében történt meghatározó és eredményes szerepvállalás.

Kitüntetések, elismerések,

- Kiváló Munkáért. Miniszteri kitüntetés 3 db (a pártállam idején),
- Bedő Albert Díj,
- Pusztazámorért Emlékérem (Pusztazámor önkormányzatától),
- Visegrád Város Díszpolgára (Visegrád önkormányzatától),
- 70 éves születésnapjára felvétel Kecskemét Város Hírös Naptárába (Kecskeméten született és élt 19 évig.)

Bartha Pál (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 2089 Telki, Rózsa u. 19.

Oklevél száma: 14-1968

Kelte: 1968

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdészeti növényvédelmi szakmérnök: 4/1976.

Érettségi után, az egyetemi évek előtt, két évet dolgozott fizikai munkásként a Pilisi Állami Erdőgazdaság Pilisszentkereszti Erdészeténél. Erdőmérnöki pályáját 1968-ban, az Észak-Zalai Áll.

Erdőgazdaság Zalacsányi Erdészeténél kezdte, fahasználati műszaki vezetőként. 1970-ben áthelyezéssel került a Telki Állami Erdő- és Vadgazdaság Bajnai Erdészetéhez, ahol erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott. A Telki és Gödöllői Állami Erdő- és Vadgazdaság összevonása után (1976), az így létrejött Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság (BUVAD) központjába

került, erdőművelési előadóként. 1979-ben elnyerte a fatermesztési osztályvezetői beosztást. 1989 májusában – mivel a BUVAD beleolvadt a Pilisi Parkerő Gazdaságba – az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézethez (OMMI) került, ahol az Erdészeti Osztályt vezette. A következő év januárjában csatlakozott Magyarország az OECD erdészeti szaporítóanyag-ellenőrzés rendszeréhez. (Organisation for Economic Co-operation and Development, Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet). Az OMMI-ből 1993 nyarán az FVM Erdészeti Hivatalához került. Feladata a magánerdő gazdálkodás működési feltételeinek megteremtése, illetve javítása, valamint a parkerdő fenntartással kapcsolatos támogatási rendszer működtetése volt. Az előbbi keretében sikerült létrehoznia a magánerdő gazdálkodási integrációs rendszert, valamint a Nyugat-Magyarországi Egyetemmel közreműködve segítette a Magánerdő Gazdálkodási Tesztüzem Hálózat megszületését (2002). Parkerdő gazdálkodás keretében pedig ott bábáskodott az erdészeti erdei iskola hálózat megszületésénél és fejlesztésénél. 1996-2000 között rendkívüli feladatként bonyolította az Erdészeti Hivatal által kezdeményezett akciót a honfoglalás 1100. évfordulójának megünneplését segítő. Ennek során – emlékparkok létesítése céljából – 933 település részesült 140 millió forintos támogatásban. A viszonylag kis összeg a kis települések számára volt létfontosságú a méltó ünnepléshez. 2005-ben vonult nyugdíjba, de még másfél évig dolgozott az erdészeti főhatóságnál, a magánerdő gazdálkodás fejlesztését segítő, különös tekintettel – de nem túl sok sikerrel – a birtokpolitikára.

Elismerések:

- Kiváló Munkáért kitüntetés. Adományozó a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, 1980.
- Kitüntető jelvény a Hazafias Népfronttól (1984) a környezet védelméért és fejlesztéséért (községfásítás).
- Dicsérő oklevél az eredményes fásítási munkáért (1986) az Erdészeti és Faipari Hivaltól.
- Ember az Erdőért Emlékérem, az erdő érdekében végzett több évtizedes munkáért. Adományozó az Ember az Erdőért Alapítvány, Budapest, 2005.
- Rimler Pál Emlékérem, a magánerdő gazdálkodás fejlesztéséért. Adományozó a
- Magánerdő Gazdálkodók és Tulajdonosok Országos Szövetsége (2007, Somogyszob).

Bóna József (Gálosfa, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Zárda utca 20. 1/1.

Oklevél száma: 20/1968.

Kelte:

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem.

Diplomamunkáját a Szállítástani tanszéken készítette *Erdei feltáróút tervezés a Ladi Erdészetnél* címmel.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán *Felsőszintű erdő- és kárérték számítási vizsgát* tett 2004-ben.

Erdőmérnökként folyamatosan a Somogyi Erdőgazdaságnál dolgozott az alábbi munkakörökben: gyakornok (magasépítési művezető); beruházás- fejlesztési előadó; faanyag mozgatási és -szervezési előadó; tervelőadó; Nagybajomi Erdészeti vezetője; fahasználati osztályvezető;

Zselici Erdészet vezetője; termelési igazgató; vezérigazgató helyettes; vállalati biztos; vezérigazgató.

Munkaviszonyát az ÁPV Rt. rendes felmondással – indoklás nélkül –, megszüntette 1999. 05. 31-ével.

1999. szeptember, október, november hónapokban megbízási szerződéssel szaktanácsadó a Pannon Agrártudományi Egyetem Állattenyésztési Karán Kaposvárott.

Termelési igazgató a Mecseki Erdészeti Rt-nél; erdészeti igazgató Sásdon 2005. 08. 16-ig, nyugdíjazásáig.

Vezérigazgatóként legfontosabb feladatának a tartamos erdőgazdálkodást és az erdők természeti értékeinek megóvását tartotta, a nyereséges gazdálkodás és likviditás fenntartásával együtt. Hét év vállalatvezetés alatt ezt sikeresen megvalósította munkatársaival közösen. Le-cserélték a részvénytársaság összes személyszállító gépjárművét új, modern gépekre. Teljesen átalakították számítógép parkjukat. Valamennyi munkahelyvezetőt mobiltelefonnal láttak el. Komoly beruházásokat valósítottak meg a fahasználati, erdőművelési ágazatok gépesítésével, a vadászházakat modernizálták, faipari beruházásokat Csurgón és Szántódon végeztek több 100 millió forint értékben. Sikeresen végrehajtották a decentralizált privatizációt, a kötelező erdő kárpótlásokat, az új vadászati területek kialakítását (ezek voltak a legnehezebb feladatok).

Szoros munkakapcsolatot alakított ki horvát, osztrák, szlovák, erdélyi erdőgazdaságokkal, így több erdész kollegának sikerült a szomszédos országok erdőgazdálkodásába is betekinteni.

A Mecseki Erdészeti Rt-nél termelési igazgatóként megismerte Baranya megye erdőgazdálkodását. Sikerült a fahasználati ágazatban a jobb iparifa kihozatalt és biztonságosabb vállalkozói munkavégzést megszervezni.

A Sásdi Erdészet igazgatójaként minden évben a legtöbb fatömeget termelték az erdészetek közül, és mindig túlteljesítették éves eredménytervüket a természetvédelem maximális elvárásainak figyelembevételével.

Hosszú, évtizedes, eredményes somogyi szakmai munkájáért az Országos Erdészeti Egyesület 1999. május 29-én (2 nappal munkaviszonya megszüntetése előtt) a szakma egyik magas kitüntetését adományozta részére, a *Bedő Albert emlékérmét*. Ezen felül az alábbi kitüntetéseket kapta: Vállalat Kiváló dolgozója (2 alkalommal); Tűzbiztonsági Érem arany fokozat (BM); Az év munkáltatója (MSZOSZ Somogy megyei szervezet); Pro Ferrovía (A vasútért) MÁV Rt.; MTESZ Jubileumi Emlékérem; Kommunikációs Érem (Szakmai és Üzemi Lapok Újságírói Szövetsége); Somogyi Erdőkért kitüntetés (5 évre munkaviszonya megszüntetése után); Mecseki Erdőkért kitüntetés.

A Magyar Köztársaság Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztere által adományozott Közszolgálatáért Érdemjel arany fokozata. Magyarország Földművelésügyi Minisztere 2015-ben Életfa Emlékplakett bronz fokozata kitüntetésben részesítette.

dr. Mátrai Gáborné született **Borsay Katalin (Kolozsvár, 1944)**
okleveles erdőmérnök

Címe: 2145 Kerepes, Bajcsy-Zsilinszky utca 16.

Oklevél száma: 17/1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Munkahelyek:

- Gödöllői Erdészet: 1968-1980
- GATE Vadbiológiai Kutató Állomás és jogutódai: 1980 -
- Nyugdíjas 1999-től, az oktatást és kutatást folytatta. Az utóbbi években önkéntesként vesz részt a hallgatók szakdolgozatához szükséges táplálkozási vizsgálatokban.

Továbbképzések

- Vadgazdálkodási szakmérnök: 1982-1983
- Egyetemi doktor: 1984
- Doktor (Ph.D.): 1996

Nyelvvizsgák:

- angol – középfok (021970/1987; okt. 5.): 1987
- francia – középfok (268/1974; febr. 9.): 1974

Kutatási tevékenység

- A táplálékforrás-felhasználás összefüggései növényevő vadfajoknál
- Tudományos publikációk száma: 59
- Népszerűsítő cikkek száma: 4
- Kiadvány: 1

Témavezetés a határozókulccsal összefüggő alábbi projektekben:

- A cserjeszint fásszárú növényzetének szerepe a gímszarvas nyári táplálékában Megbízó: EMBER AZ ERDŐÉRT alapítvány (1994-1995).
- A vegetáció jellemzése a Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Rt. területén, rádióval megjelölt gímszarvasok mozgáskörzetében. Megbízó: EMBER AZ ERDŐÉRT alapítvány (1994-1995).
- A gímszarvas táplálékának mennyiségi és minőségi jellemzői és hatásuk az élőhely használatára. Megbízó: OTKA (2000-2003).
- Digitális mikroszövettani határozókulcs készítése. Megbízó: NKTH (2004).

Közreműködés az üregi nyúl táplálékának vizsgálata mikroszövettani módszerrel (megbízó: ELTE Etológia Tanszék), valamint a gímszarvas vándorlásának, élőhelypreferenciájának, nagyléptékű területhasználatának és terjeszkedésének vizsgálata (megbízó: Földművelésügyi Minisztérium és jogutóda) projektekben.

Oktatási tevékenység az alap- és posztgraduális képzésben (1996-)

Legfontosabb publikációk

1. Mátrai K., Koltay A., Tóth S. and Vizi G. 1986. Key based on leaf epidermal anatomy for food habit studies of herbivores. Acta Botanica Hungarica 23: 255–271.

2. Mátrai, K. and Kabai, P. 1989. Winter plant selection by red and roe deer in a forest habitat in Hungary. *Acta Theriologica* 34: 227-234.
3. Mátrai, K., Altbäcker, V. and Hahn, I. 1998. Seasonal diet of rabbits and their browsing effect on juniper in Bugac Juniper Forest (Hungary). *Acta Theriologica* 43: 107-112.
4. Mátrai, K. 2000. Az ős téli tápláléka: élőhelytől függő azonosságok és különbségek. *Vadbiológia* 7: 47-54.
5. Mátrai, K. and Urr, A. 2000. Effect of vegetation on mouflon habitat selection - a preliminary study. *Proceedings of the third international symposium on mouflons*. Sopron. Hungary. p. 44-46.

Dr. Czerny Károly (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 93/B.

Oklevél száma: 12/1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1944. 05. 23-án az agyonbombázott Budapesten született. Édesapja a dunántúli harcokban elesett, nevelőapja Kelemen István agrármérnök, kiváló ember volt, aki a Földművelésügyi Minisztériumban dolgozott, és aki gondos szülőként taníttatta és nevelte nővérét és őt is.

A középfokú tanulmányait a Soproni Erdészeti Technikumban végezte, szakmailag jól felkészült tanárok, dr. Tuskó László, dr. Firbas Oszkár, dr. Jereb Ottó és mások tanításával.

Az Erdészeti és Faipari Egyetemen különösen a műszaki tárgyak, így például a magasépítésvolt rá nagy hatással. Dr. Kubinszky Mihály professzor úr fakultatív előadásaira is eljárt, és ennek hatására lett építész is, és végezte el a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskola építész szakát (okleveles magasépítő üzemmérnök: 26/1981). Egyetemi doktori címét 1985-ben szerezte.

A gyakorlati munkái során főként az épített és a természeti környezet összhangján munkálkodott.

Ráckevei lakóhelyén a várost az országban kiemelkedőnek értékelt parkerdő-övezettel vették körül, melyért Kaán Károly Emlékérem elismerésben részesült az Országos Erdészeti Egyesület selmecebányai vándorgyűlésén (1985).

Az építészetben különösen a ráckevei műemlékvédelem területen munkálkodott, melyért Ráckeve Önkormányzata Pro-Urbe kitüntetésben részesítette (2010).

Nős, két fia – egy építész és egy jogász – és három unokája van.

A főbb gazdálkodási tevékenységét a könnyűszerkezetes családi házak tervezése, gyártása és építése jelenti, melyben még ma is – 74 évesen is – folyamatosan munkálkodik.

Eisenreich Jenő (Bakonybél, 1940) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Cholnoky Jenő utca 1/F

Oklevél száma: 108/1968

Kelte: 1968. június 27.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Diplomája megszerzése előtt gyakornokként Ugodon, Zircen és Bakonyánán dolgozott.

Oklevele megszerzése után a Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság Veszprémi Erdőgazdaságánál teljesített szolgálatot.

1975-ig a Balaton-felvidéki Erdőgazdaság Dudari Erdészeténél dolgozott, erdőművelési műszaki vezetői munkakörben.

1975-1995: VERGA Rt. Herendi Fűrészüzemét vezette.

1995-1998: VERGA Rt. főmérnöke volt

1998-2003: VERGA Rt. vadászati főfelügyelője volt.

2003-ban 43 éves munkaviszony után nyugdíjba vonult.

Szakmai munkásságát több Kiváló dolgozó kitüntetés, a Haza szolgálatáért érdemrend, jó munkáért járó jutalom, Vadászkamarai érdemérem adományozásával ismerték el.

Fábrián Béla (Magyarpolány, 1940) okleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Vak Bottyán utca 54/B

Oklevél száma: 100/1968

Kelte 1968. június 27.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A Soproni Erdészeti Technikum 1960-ban történt befejezését követően beosztott erdész a Keszthelyi ÁEG több erdészeténél. Ezt követően a pápai központú Magasbakonyi ÁEG Magyarpolányi Erdészeténél beosztott, majd kerületvezető erdésze.

1962-ben tényleges katonai szolgálatra hívták be. Második évében – 1963-ban – engedélyezték és felvételt nyert az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar levelező tagozatára, melyet „gyorsítással” 5 év alatt fejezett be.

A katonai szolgálatot követően műszaki vezető lett a Farkasgyepüi Erdészetnél. Áthelyezése a Devecseri Erdészethez – 1970. január 1-jétől, ugyancsak műszaki vezetői beosztásba – egybeesett a pápai és keszthelyi székhelyű erdőgazdaságok összevonásával. Keszthelyi székhellyel Balaton-felvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (BEFAG) lett az új munkáltató megnevezése. 1974-ben áthelyezték a BEFAG keszthelyi központjába, ahol a Fahasználati és Kereskedelmi Osztályainál végzett különböző feladatokat, majd társulati vezetői, majd aprítéktermelési előadó lett.

Közben elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Kar gazdaságmérnöki szakát. 1982-től a Munkaügyi Osztály vezetője, mely az osztályok egyesítése folytán közgazdasági-munkaügyi osztályvezetővé változott. Később a megszüntetett Személyügyi Osztály feladatai is az osztályhoz kerültek. Munkaviszonya hivatalosan 2002. március 31-én szűnt meg, az akkor már pápai székhelyű Bakonyerdőben.

Nyugdíjazását követően a Keszthelyi Erdészeti Nyugdíjasklub tagja, 5 évig elnöke is volt. Jelenleg az OEE Pápai Helyi Csoport és a keszthelyi nyugdíjas csoport összekötője.

Társadalmi munkássága:

- 1960-tól az Országos Erdészeti Egyesület tagja, 14 évig a Helyi Csoport titkára,
- 1995-től a KHB nyugdíjpénztár EB tagja, majd egyesülés folytán az Aranykor igazgatósági, majd EB tagja, melyről munkaviszonyának megszűnésével mondott le,
- A keszthelyi központ megszűnéséig a Zala Megyei Agrárkamara EB tagja.

Szakmai elismerések:

- 1970: Erdészeti Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetés,
- 1973 és 1985: Kiváló Dolgozó kitüntetés,
- 1987: Kiváló gazdasági tevékenységért és egyesületi munkáért miniszteri kitüntetés

Farkas Endre (Sopron, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 8241 Aszófő, Rizling utca 13.

Oklevél száma: 18-1968

Kelte: 1968. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az oklevél átvétele után, 1968. július 1-jén a Monori Állami Gazdaság Ipari üzeménél helyezkedett el, mint építésvezető.

Feladata az egyetem Szállítástan Tanszéke által tervezett mezőgazdasági kísérleti úthálózat kivitelezése volt.

1973-ban nevezték ki az Ipari Üzem igazgatójává. Lényeges feladatok: Takarmányfeldolgozó üzem építése, sertéstelep, szarvasmarha-telep kivitelezés volt. Irányítása alá tartozott a gazdaság faipari üzeme, lakatos üzeme és 1200 ha erdő gondozása.

1979. szeptember 16-tól 1982. január 15-ig a Pest Megyei Közúti Építő Vállalat budapesti főépítésvezetője volt. Feladatai közé tartozott, többek között Százhalombatta szennyvíztisztítójának építése, az Árpád-híd szélesítésével kapcsolatos gázvezeték építése, egyéb budapesti gázhálózatok kivitelezésének szervezése, budapesti ún. nagypaneles villamosvágány építése.

1982. január 16-tól 1986. január 31-ig az Alagi Állami Tangazdaság Meliorációs Főmérnökségének főmérnöke. Munkaköre a meliorációs feladatok irányítása a Duna-Tisza közén, halastavak kivitelezése a Temperált Vizű Halgazdaság részére, talajjavítási feladatok Nógrád megyében.

1987-től 1991 végéig az Isotechnik Építőipari, Környezetvédelmi Rt. főmérnöke. Ekkor szerez a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági környezetvédelmi szakmérnöki diplomát.

1992-től 2003-ig az Alagi Állami Tangazdaság termelési igazgatója, majd a gazdaság felszámolását, mint a felszámoló helyi megbízottja végzi 2010-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Kitüntetése: Mezőgazdaság kiváló dolgozója 1976.

Galambos Margit (Soltvadkert, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 3534 Miskolc Lányi Ernő u. 15 2/4

Oklevél száma: 102/1968

Kelte: 1968. június 27

Kiállította: Erdészet és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1968-ban szerezte meg.

Diplomája megszerzése előtt, és azt követően nyugdíjba vonulásáig az ÉSZAKERDŐ Rt., és annak jogelődjeinél illetve jogutódjainál dolgozott. A Közgazdasági Osztályon kezdetben előadóként, a felsőfokú tervgazdasági oklevél megszerzése után osztályvezető helyettesként, majd osztályvezetőként tevékenykedett.

1997-ben vonult nyugdíjba.

Gerencsér Csaba (Marosvásárhely, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Ady Endre utca 71. B/4/15.

Oklevél száma: 21-1968

Kelte: 1968. június 24

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968-tól 1982-ig az MN Veszprémi Erdőgazdaság Herendi Erdészeténél, 1982-től 1992-ig az erdőgazdaság központjában dolgozott. 1992-től 1994-ig munkanélküli volt. 1994-től 2004-ig a Veszprémi Erdőfelügyelőségénél dolgozott. Onnan ment nyugdíjba.

Gerencsér Csilla (Sopron, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Erdész u 9.

Oklevél száma: 29-1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szakmai életútja egyetemi előgyakornokként a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Hegyvidéki Erdészeténél kezdődött 1962-ben. 1968-ban – a diploma megszerzése után – a Gemenci Erdő- és Vadgazdaságnál szaporítóanyag termelési előadóként állt munkába.

1976-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1989-ben az erdőgazdaság jubileumi jutalommal ismerte el munkáját.

1994-ben pályáját az Állami Erdészeti Szolgálatnál erdőfelügyelőként Kecskeméten folytatta, ahol 2003-ig nyugdíjba vonulásáig dolgozott.

Dr. Gőbölös Antal (Dunavecse, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Eszperantó utca 15.

Oklevél száma: 22/1968

Kelte: 1968. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az Állami Erdészeti Szolgálat Kecskeméti Igazgatóságának nyugalmazott igazgatója.

A dunavecsei Általános Iskola (1949-1957) elvégzése után erdészgyakornok lesz a Kiskunsági Erdőgazdaság Bugaci Erdészeténél 1958-ig. Utána a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikumban tanul, majd érettségizik és technikus oklevelet szerez 1962-ben. Beosztott erdészként a Kiskunsági Erdőgazdaság Kerekegyházi Erdészeténél dolgozik (1962-1963). Sopronban beiratkozik az Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdő-

mérnöki Karának, Erdőmérnöki Szakára, ahol 1968-ban diplomát szerez. A Gödöllői Agrártudományi Egyetem Agrártudományi Karán mezőgazdasági környezetvédelmi Szakmérnöki oklevelet szerez 1976-ban. Egyetemi Doktori címét a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen ökológia témakörből 1984-ben szerzi.

Munkássága:

- Kiskunsági Erdőgazdaság Bugaci Erdészete, Erdész gyakornok (1957-1958),
- Kiskunsági Erdőgazdaság Kerekegyházi Erdészete, Beosztott erdész (1962-1963),
- Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, erdőművelési ágazatvezető (1968-1979),
- Kecskeméti Erdőfelügyelőség, igazgatója (1979-1996), majd átszervezést követően az Állami Erdészeti Szolgálat Kecskeméti Igazgatósága, igazgatója (1997-2004).

Kimagasló szakmai eredményei: Az alföldi erdőművelési technológiák, gépesítések, fejlesztése; Bács-Kiskun-, Békés- és Csongrád megyékben a Közjóléti erdőgazdálkodás kiemelt fejlesztései, jelentősebbek, pl.: Kecskeméti Csalános Parkerdő; Kecskeméti Milliomodik Hektár Parkerdő; Kiskunhalasi Sóstói Park erdő; Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark: erdőtelepítés, parkosítás, Tiszai Fafeldolgozás emlékhelye, Kiskunsági Erdész ház, Természetvédelmi Kiállítás, Erdő-ember Kiállítás 10 jurta ház, Ökumenikus Kápolna, Koronás Bütüház, Erdei tanösvény, Erdei tanterem, játszótér; Bugaci Alföldfásítási Múzeum és Oktatási Központ; Kecskeméti Arborétum és Mária Kápolna környéke; gyulai Városerdei Erdészeti Erdei Iskola; hetényegyházi Vackor Vár Erdei Iskola.

Tájrehabilitációs programok (pl.: mályvádi ökológiai vízpótlás a kőrös völgy erdeiben; kötegyáni tájfejlesztés stb.) A vízhiányos erdőgazdálkodás kérdései a Duna-Tisza közti homokháton (magyar nyelven). 2006. január 1. A Dél-Alföldön közvetlen, vagy közvetve vett részt közel 50.000 ha új erdő létesítésében.

Főbb publikációi: Kecskeméti Arborétum, Dr. Gőbölös, Antal. Kecskeméti Arborétum. Magánkiadás. (2007) Kecskeméti Arborétum (magyar nyelven) magánkiadás; 2007 Ópusztaszeri Nemzeti Emlékpark Története (Legendák földjén) c. Jubileumi kiadás 2005. Önálló fejezete Millenniumi Vadászati Almanach (Bács-Kiskun Megye) 2001. Tájökológiai vonatkozások – különös tekintettel az erdőgazdálkodásra

Tagságai szakmai szervezetekben:

- Országos Erdészeti Egyesület (egy ciklusban elnökségi tag, országos díjbizottsági tag);
- Országos Magyar Vadászkamara;
- Magyar Arborétumok - Botanikus kertek Szövetsége (alapító tag);
- Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Bizottsága Erdészeti szakcsoport;
- Ópusztaszeri Nemzeti Emlékpark Emlékbizottsága, ill. baráti köre;
- Erdészeti Lapok Szerkesztőbizottsága;
- Bács-Kiskun Megye környezetvédelmi Bizottsága
- Kiskunsági Nemzeti Park Tanácsa; és számos szakmai munkabizottság tagja.

Munkásságáért két tucatnyi díjjal, kitüntetéssel jutalmazták.

id. Gyenes István (Gyöngyös,1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 3351 Verpelét, Dimitrov út 15.

Oklevél száma: 27/1968

Kelte: 1968 június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Elemi iskoláit Mátrafüreden végezte, majd a gyöngyösi Vak Botyán Gimnáziumban érettségizett 1963-ban. Ebben az évben felvételt nyert a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki

Karára. Diplomamunkáját az Erdészeti Szállítástani Tanszéken készítette, témája az erdőgazdasági feltáróutak pályaszerkezeti vizsgálata volt. Tanszéki konzulense Dr. Herpai Imre professzor úr volt.

Első munkahelye az akkori Mátrai Állami Erdőgazdaság központjában, Mátrafüreden volt. A műszaki osztályon kapott mélyépítési előadói munkakört. Feladata volt az erdei feltáróutak, valamint a kiemelt beruházások szakmai irányítása. Ekkor szerezte meg a robbantási munkákhoz szükséges műszaki vezetői képesítést. 1969. július 1-jén kinevezték a Verpeléti Erdészeti vezetőjének. A Mátrai és a Nyugatbükki Erdőgazdaságok összevonását követően, 1973-ban a parádfürdői üzemigazgatósághoz került főmérnöki beosztásba. 1977-ben visszakerült a Verpeléti Erdészethez vezetői beosztásba. Ekkor indult a Káli Csemetekert, a hevesi és hatvani plantázatok beruházása, valamint az M3-as autópálya fásítása, mely munkákban tevékenyen részt vett.

1986-ban az erdőgazdaság központjába helyezték vadászati felügyelői munkakörbe (Egererdő Zrt.) Ebben a beosztásban arra törekedett, hogy az üzemi vadászterület növelésével az erdő és vadgazdálkodás összhangját megteremtse a természetes erdőfelújítás arányának növelése érdekében. A területnövelést az új vadászati törvény segítségével sikerült 56 000 ha-ra növelni, az éves terítéket 3000 db fölé vinni, a külföldi bérvadásztatást saját irodával és trófeabíráló bizottság létrehozásával növelni.

Szakmai munkáját több esetben Kiváló Dolgozó elismeréssel, Tűzvédelmi Érdeméremmel, NIMRÓD aranyéremmel ismerték el.

Szakmai utánpótlásról gondoskodott, három gyermeke a soproni alma materben végzett. 9 unokája közül a legidősebb az Erdőmérnöki Kar hallgatója, két középiskolás pedig oda készül. 2004-es nyugdíjazását követően folyamatosan kapcsolatot tart volt munkahelyével.

2006 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, azóta az egyesület rendezvényeinek aktív résztvevője.

Dr. Györke Jenő (Budapest, 1943) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1112 Budapest, Neszmélyi út 20.

Oklevél száma: 25-1968

Kelte: 1968. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Gyakorló mérnökként az Út és Vasútépítő Vállalatnál kezdte mérnöki pályafutását. Két hónapon belül beosztott mérnök lett. 1970 novemberétől a Földmunkát Gépesítő Vállalatnál építésvezető, 1975 szeptemberétől termelés előkészítő-programozó, 1980 januárjától 1982 szeptemberéig központi főépítésvezető. Ekkor pályamódosítással a gyakorlati kivitelezésről áttér gazdasági területre, a vállalat főkalkulátora lett.

1983 júliusától a legnagyobb építőipari vállalat, a 43. sz. Állami Építőipari Vállalatnál áosztályvezető, a vállalat 1990. januári átszervezésétől 1992 júniusáig a vállalat felszámolásáig árfelelős. Országosan elismert építőipari árszakértő.

1993 szeptemberéig a Dunabau 43. Start Általános Építőipari Kft-nél pénzügyi-gazdasági szakértő. 1996 februárjáig az osztrák érdekeltségű Porr Földgép Általános Mélyépítő Részvénytársaságnál főkalkulátor. Ekkor véglegesen elköszön az építőipartól és 2000 decemberében a Budapesti Elektromos művek logisztikai főelőadójaként ment nyugdíjba.

Folyamatosan képezte magát, 1975-ben a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozatán szerzett diplomát, 1982-ben az MSZMP Esti Egyetemen tanári oklevelet kapott, 1986-ban a Pénzügyminisztériumban képesített árszakértői oklevelet szerzett,

1992-ben pedig a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karán végzett, mint szerkezet-építő szakmérnök. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Ipari Karán 1977-ben fiatal kivitelezőként közgazdaságtudományi doktori címet szerzet.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1968-tól, az Építőipari Tudományos Egyesületnek 1970-től, a VSZT-nek 1975-től tagja.

Társadalmi tevékenysége is kiemelkedő. 1975-ben alapfokú túravezetői vizsgát tett, 1980-ban ezüstjelvényes túravezető, 1982-ben kerékpáros túravezető, 1983-ban vízi túravezető lett. 1975-től a Földgép Sportklub Természetbarát Szakosztályának a vezetője. Megalapítója a FÖLDNÉPE Természetbarát és Szabadidősport Egyesületnek. A Belvárosi Természetbarát Szövetségnek 1988-ban demokratikusan megválasztott elnöke. 2002-2005 között a Budapesti Természetbarát Sportszövetség főtitkára, 2004-2006 között a Magyar Természetbarát szövetség alelnöke.

Munkásságát három alkalommal ismerték el Kiváló Dolgozó kitüntetéssel.

Héjj Szabolcs (Debrecen, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 2621 Verőce, Árpád út 79-81.

Oklevél száma: 51/1968

Kelte: 1968 június 25

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968. 07. 01-jétől 1971. 04. 05-ig a MÉM Erdészeti Hivatal Budapesti Állami Erdőrendezőség üzemtervezője.

Áthelyezve 1971. 04. 06-tól az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Romhányi Erdészetéhez fahasználati műszaki vezetőnek. 1972. 03.

11. napjával kinevezték a Romhányi Erdészet vezetői munkakörébe. 1972-1977 Dejtáron hidegágyas csemetenevelés bevezetése, 100 ha erdőtelepítés vezetése idején.

MSZMP Budapesti Marxista Leninizmus Esti Egyetem szakosító tagozatán szakosított végzettnak nyilvánították (Budapest, 1974. 07. 01.száma: 47/1974).

1977-ben áthelyezték a Nagymarosi Erdészethez erdészetvezető-helyettes munkakörbe. 1980-ban kitüntették Kiváló Dolgozó díjjal. 1980 kulisszás-termelés bevezetése a véghasználati állományoknál a maradandó állomány védelmében.

A MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal Erdészeti Főosztályán vasútüzemvezetői vizsgát tett (1982. 05. 06. szám 9.082/3/1982), mivel átvette a Nagybörzsönyi Erdei Vasút irányítását.

1984. 10. 1jével kinevezték a Váci Műszaki Erdészet vezetőjének a volt börzsönyi erdészetek gépeinek javítása, útépités és feltáró utak készítése volt a feladata.

A Vállalati Tanács létre hozta a Műszaki Üzem Igazgatóságot, 1987. 07. 1-jétől üzemigazgató helyettes. 1987-ben Kiváló Dolgozó kitüntetés.

1989-ben a Műszaki Igazgatóság megszűnése után Váci Szolgáltató és Vasútüzem vezetője, plusz feladat a nagyhideghegyi sífelvonó üzemeltetése és karbantartása.

1992. 10. 03-án szívinfarktussal kórházba került. 1993. 01. 01-jétől II. fokú rokkant nyugdíjas.

1993. 03. 06-tól FM Erdőrendezőség Szolgálatánál mint nyugdíjas archivüzemterv-táros 2001 végéig.

2004-ben elvégezte a Nyugat- Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar által szervezett felsőfokú erdő- és kárértékszámítási 120 órás tanfolyamot (11/2004 számú, Sopron 2004. 10. 25.).

1968 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek.

Herczeg Miklós (Vác,1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 2600 Vác, Rádi út 4.

Oklevél száma: 45/1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A diploma megszerzése után a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Erdészeti Hivatala Budapesti Erdőrendezőségének Váci Kirendeltségénél helyezkedett el, mint üzemtervező. 1974-ben a Kislé-

medi Egyesült Aranykalász Termelőszövetkezet erdészeti ágazatvezetője lett, ahol 40 ha új erdő telepítésének irányítása fűződik a nevéhez. 1974 júliusától a Gödöllői Állami Erdő- és Vadgazdaság Galgamácsai Erdészeténél fahasználati műszaki vezető, majd megbízott erdész-vezető. A Gödöllői Erdő- és Vadgazdaság valamint a Telki Erdő- és Vadgazdaság összevonása után a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság központjában munkaügyi és szociálpolitikai előadóként folytatta pályafutását. 1979-ben a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége apparátusába került erdészeti szakosztályvezetőnek. 1991-től a szövetség közigazgatási osztályának vezetője lett. 1993-ban kiválva a szövetségből a tagság támogatásával megalapította az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetét. Még ebben az évben útjára indította az Erdészeti és Faipari Híradó című folyóiratot, amely napjainkban is megjelenik, valamint az Országos Erdészeti és Faipari Sportnapokat, amely iránt évről-évre nagyobb az érdeklődés a mai napig.

Szlovák kapcsolatai révén, éveken keresztül szervezte az erdészeti dolgozók gyerekeinek üdültetését a Tátrában az erdőgazdaságok támogatásával, amit jutalomként kaptak a dolgozók.

Tagjai lettek a genfi székhelyű Erdészeti, Faipari és Vízügyi Szakszervezeti Világszövetségnek, és két cikluson keresztül a Közép-Európai Régió alelnöke volt.

Nemzetközi munkája kapcsán a lengyel államiság megalakulásának 80. évfordulója alkalmából rendezett erdészeti ünnepségen Radomban 1998-ban megkapta Aleksander Kwasniewski köztársasági elnöktől a Lengyel Erdők Szolgálatáért érdemérem arany fokozatát.

1985-ben a Mezőgazdaság (Erdészet) kiváló dolgozója miniszteri kitüntetésben részesült 1962-től tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, két ciklusban elnökségi tag volt.

Herman Éva (Murakeresztúr, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 2120 Dunakeszi, dr. Kemény Ferenc u. 50.

Oklevél száma: 48-1968.

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

A diploma megszerzése után az ÉVIZIG-nél (Miskolc) helyezkedett el. 1969-70-ben a Tokaji Főépítésvezetőségen művezetői gyakornok.

1975-től előkészítő csoportvezetőként részt vett a Kiskörei Vízilépcső gátrendszer építésének műszaki előkészítésében (műszaki tervek és költségvetések észrevételezése, szerződések megkötése).

1982-től a Délzalai Víz- Csatornaművek és Fürdő Vállalatnál a Nagykanizsai Beruházási csoport vezetőjeként tevékenykedett 1994-ig, nyugdíjazásáig.

Felsőfokú Tervgazdasági és Beruházási képesítést szerzett 1986-ban

Az Országos Vízügyi Hivatal Elnöki elismerésben részesítette 1980-ban

Hoppál Zoltán (Kassa, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 2213 Monorierdő, Imre utca 8.

Oklevél száma: 78/1968

Kelte: 1968. június

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Horváth Elemér (Csáfordjánosfa, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Scheibel dűlő 31.

Oklevél száma: 54/1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Általános iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte.

A Győri Szent Benedek- Rendi Katolikus Czuczor Gergely Gimnáziumban érettségizett 1962-ben.

A kitűnő érettségi minősítés ellenére nem nyert felvételt a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára, ezért egy évig a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Sopron Iváni Erdészeténél fizikai munkásként ismerkedett az erdőápolással és a fakitermeléssel.

1963-ban felvételt nyert a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára, ahol 1968-ban erdőmérnökként diplomát szerzett.

Fatermesztési szakmérnöki oklevelének száma: 9/1988

1968-ban kötött házasságából három gyermeke született, akik nyolc unokával ajándékozták meg.

Szakmai pályafutását röviden úgy lehet összegezni, hogy 48 évig szolgált a zalai erdőket és a zalai embereket.

1968-tól 1974-ig szállítási és erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott az Észak- Zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszeg Nekeresdi Erdészeténél.

1974-től 2004-es nyugdíjazásáig erdészetigazgatóként irányította az erdőgazdálkodást a Zalaerdő Zrt. Nagykanizsa Zalacsányi Erdészeténél. Túrje község határában több alkalommal fogadta az Erdőműveléstan Tanszék oktatóit, ahol az erdőmérnök hallgatók az akácok természetes felújításával ismerkedtek.

Jogos büszkeséggel szervezett tanulmányutakat Nagykapornakra, a remetekerti kocsánytalan tölgyesek több tíz hektáron történő sikeres természetes felújítását bemutatva.

1977-ben Erdészet Kiváló Dolgozója, 1984-ben Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott. Nyugdíjasként 12 évig zalai magánerdők gazdálkodását irányította erdőgazdálkodóként és jogosult erdészeti szakszemélyként.

2017-ben gyermekeihez és unokáihoz költözött Sopronba.

Dr. Jablonkay Zoltán (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1025 Budapest, Nagybányai út 76/B.

Oklevél száma: 46/1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szakmai pályafutását 1968-ban az Erdőgazdasági Fűz-, Nád- és Kósáripári vállalatnál kezdte fűz termelési előadóként Békés és Zala megyében. Egy év után átkerült az Erdészeti Tudományos Intézetbe, ahol már az egyetem előtt egy évet dolgozott kutatási segédként Budakeszin és Szentbalázson. Kutatói munkáját az intézet központjában kezdte Dérföldi Antal mellett, akinek a témáját nyugdíjazásakor átvette. 1970-ben témacsoport vezető, 1972-ben a kísérleti állomás igazgató-helyettese, 1979-ben igazgatója lett Mátrafüreden. 1983-ban átvette a Erdőhasználati (Szervezés-fejlesztési) osztály vezetését dr. Szász Tibortól.

Kutatói pályafutása során a fahasználat különböző területeivel, munkabiztonsági, munka-, üzemszervezési kérdésekkel, tervezési és vezetési információ-rendszerekkel foglalkozott. Az első önálló feladata az erdei szakmunkások munka- és védőfelszerelésének fejlesztése volt. Az erdő és faipar területén sok munkavédelmi minősítést végzett. A számítástechnikával 1970-ben kezdett foglalkozni. Először a méretcsoportos választék-tervezésben, majd a munka- és időelemzésben, műszaki normázásban használta ez irányú ismereteit. Mindkettő függvényesítése és matematikai statisztikai alapú feldolgozása javította ezen feladatok megoldásának hatékonyságát. A faválasztékok tömeg szerinti számbavételéhez szükséges munkákat a Nyugat-magyarországi Faipari Kombinát szakembereinek támogatásával végezte. Hajmási Istvánnal közösen a fahasználatok középtávú számítógépes tervezéséből védte meg rendszerszervezői diplomáját (KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató Központ 277/1980. 05. 23.). Alapító tagja volt az OEE Rendszervezési Szakosztályának illetve jogelődjének. Az idő közben megjelent kisméretű hordozható számítógépekre kidolgozott programjai segítségével vágásbecslési és választék-tervezési feladatokat oldott meg, amelyet több éven keresztül alkalmazott a Mátrai EFAG-nál. Terepi választék számbavételi programját az NYFK vette át. A dr. Szász Tibor által készített erdőgazdasági üzemszervezési útmutatóba a tervezési, és vezetési információ-rendszer témáival kapcsolódott be. Bejegyzett FAO szakértőként erdőszervezési munkaszervezést tanított 1978-ban Szudánban a Khartoumi Egyetemen. Tíz éven keresztül tanított általános munka- és üzemszervezési témákat a MÉM Mérnök- és Vezető-továbbképző Intézetében. 1989-ben üzleti tréner tanfolyamot végzett Írországban (oklevél: Business Trainers Development Programme (University College Dublin 1989. október 6.). Kandidátusi disszertációját az erdőgazdálkodás és a piac kapcsolata, a fahasználatok tervezése és információ rendszere témájában védte meg (Tudományos Minősítő Bizottság, 18.580/1991. március 12.). Műszaki doktori oklevelét (Erdészeti és Faipari Egyetem, 363/1991.) szeptember 11-én vette át Sopronban.

1991-től 1995-ig a dublini képzést szervező CDEME stratégiai üzletágának igazgatója lett. Itt számos vállalat stratégiai elemzését, modellezését, üzleti értékelését végezte el, a tejjár és a gabonaiipar igazgatóinak tartott tanfolyamon tanított. A Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Rt. igazgatóságának elnöke (1994-1996), majd a Szombathelyi Erdőgazdasági Rt. igazgatóságának tagja (1996-1999) volt. 1995-ben az ÁPV Rt. Erdészeti Portfólió stratégiai és üzleti vizsgálatában (PHARE Projekt) szakértőként vett részt. 1995-96-ban az MHB Talentumnál Corporate Finance igazgatóhelyettes volt. 1998-ban centenáriumi Vadas Jenő Emlékérmét kapott. 1996-

tól 2015-ig a Zwack Unicum NyRt-nél controllerként dolgozott a tervezési és vezetői információ-rendszer területén. Párhuzamosan számos vállalatnál és vállalatcsoportnál végzett ezen a területen tanácsadást, rendszerépítést.

Jobbágy Béla (Diósgyőr, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 3711 Szirmabesenyő Móra F. u. 3.

Oklevél száma: 49-1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnökként az Északmagyarországi Vízügyi Igazgatóságnál kezdte meg szolgálatát műszaki ügyintézőként. Miskolcon a II. sz. Fő-építésvezetőségen 1968-1972 között építésvezetőként dolgozott. Egy évig a Földmunkagép üzem keretében árvízvédelmi létesítmények, víztározók és vízfolyásrendezések gépi földmunkáit, majd az ezt követő három évben a Szinva patak miskolci és a Hangony patak ózdi szabályozási munkáit irányította. Közben az 1969-es tarnai, majd az 1970-es tiszai és az 1972-es Sajó árvizeknél a gépesített árvízi védekezés szervezésében tevékenykedett. 1972-1977 között a Tokaji Szakasz mérnökség vezető helyettese volt. A taktaközi árvédelmi szakaszok, a taktaközi belvízvédelmi körzet és a szerencsi vízkár elhárítási körzet őrszolgálat tevékenységének megszervezése, a fenntartási tervek elkészítése, a végrehajtás ellenőrzése, a működési terület szakhatósági feladatainak ellátása volt a feladata.

Eközben az 1974-es tarnai, tiszai árvizeknél tartósan részt vett gépesített részlegével a védekezésben. Szakmai továbbképzés keretében a BME Építőmérnöki Karán vízkészlet gazdálkodási és hidrológiai szakmérnöki oklevelet szerzett 1978-ban. 1977-1994 között az ÉVIZIG Műszaki Tervezési Osztályán vezetőtervezőként dolgozott. Ennek során árvízvédelmi létesítmények vízfolyás szabályozások víztározók tervezését végezte és irányította. Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el (Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért, Árvízvédelemért stb.)

Tevékenysége kiterjedt az ÉVIZIG-es kezelési létesítmények fenntartási tervezésén túl, a beruházások tanulmánytervei, programjai és kiviteli tervei készítésére, valamint a külső megrendelők részére végzett vízgazdálkodási tervezési feladatokra is. A kivitelezési munkák tervezői művezetését is végezte. Mindezek mellett az osztály geodéziai és talajmechanikai részlegeit is vezette. 1995-ben betegsége miatt nyugállományba vonult.

Keöves György (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 8640 Fonyód, Domb utca 14.

Oklevél száma: 55-1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szakmai pályafutása:

- 1968-tól 1971-ig a Kaposvári Közútépítő vállalatnál dolgozott művezető, kitzűző mérnök (Siófoki Építésvezetőség), majd műszaki ellenőr (Szentlőrinci Építésvezetőség) beosztásban.
- 1971-től 1987-ig Somogyi Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaságnál szolgált, mint építési műszaki vezető (Kaposvári Műszaki Erdészet), szállítási és értékesítési előadó, erdőműve-

lési műszaki vezető (Kardosfai Erdészet), erdészetvezető (Ladi Erdészet), erdészeti főmérnök (Barcsi Erdészet), erdészeti igazgató (Somogyvári Erdészet), 1987-től 1990-ig Fonyód Városi Tanácsnál műszaki csoportvezetői beosztásban tevékenykedett

- 1990-ben megalapította Fa-Una Parképítő, Erdészeti, Vadászati és Kertészeti Kft-t, melyet ügyvezetőként irányított egészen 2009-ig, nyugdíjazásáig.

További felsőfokú végzettségei: út-, pályafenntartó- és közlekedésépítő gazdasági mérnök, környezetvédelmi szakmérnök

Elismerései: két alkalommal Erdészet Kiváló Dolgozója, egy alkalommal Miniszteri Dicséretben részesült

Dr. Kerekes István (Győr, 1945) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Ötvös u. 1.

Oklevél száma: 47-1968.

Kelte: 1968.június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A diploma megszerzése után különféle műszaki, utépítési területeken helyezkedett el: 1968-ban a Sopron Városi Tanács Építési és Közlekedési Osztályán, 1969-ben a Győri Közúti Építő Vállalatnál, 1970-71-ben a Nagylózi Mezőgazdasági Termelőszövetkezetnél 1972-74-ben Soproni Köztisztasági és Útkarbantartó Vállalatnál tevékenykedett.

1974-ben áthelyezéssel került a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Igazgatóságára, ahol először ügyintéző, majd osztályvezető helyettes. 1986-ban nevezték ki osztályvezetővé a Controlling Osztály élére, ahol gazdasági tervezéssel, elemzéssel, statisztikával foglalkozott.

Közben 1976-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen közlekedési gazdasági mérnöki, majd 1986-ban a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézetében tervező-elemző szakközgazdász oklevelet, az év decemberében az Ipargazdasági Karon egyetemi doktori fokozatot szerzett.

2003-ban a Gazdasági és Közlekedési Miniszter A Közlekedésért Érdeméremmel tüntette ki.

2008-ban vonult nyugdíjba.

2009-ben a Nyugat-magyarországi Egyetem Rektora a Geomatikai, Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Intézetben belül a környezetmérnök képzésben kifejtett tevékenysége elismeréséül címzetes egyetemi docens címet adományozott részére.

Kiss Szabolcs (Debrecen, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 4225 Debrecen-Józsa, Rózsavölgy u. 116.

Oklevél száma: 50-1968.

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

A Vörösmarty Mihály Általános Fiúgimnáziumban 1962-ben letett érettségi vizsga után előzetes felvételt nyert az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára. Ennek elkezdése előtt egy évet a Budapesti Erdészetnél erdei munkásként dolgozott.

Egyetemi tanulmányait 1963 és 1968 között végezte.

Erdőmérnökként a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaságnál két évet fahasználati előadóként dolgozott Sárospatakon, majd 1970-től az átszervezett Borsodi EFAG Háromhutai Erdészeti-erdőművelési műszaki vezetőként folytatta. Feladatához tartozott a maggazdálkodás, (kiemelten a ritka fenyőfajok begyűjtése), a csemete-termelésnek, erdősítésnek, fiatalosok ápolási munkáinak irányítása. Jegenyefenyő karácsonyfa-telepet létesített, vezette a karácsonyfa és díszítő fenyőlomb kitermeléseket, szállításokat.

Ellátta az erdészet biztonságtechnikai megbízottjának feladatkörét és évekig irányította a faszénégetés, csomagolás és szállítás munkáit.

Folyamatosan képezte magát, 1978-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett (oklevél száma: 11/1978., kelte: 1978. február 1.).

1979 őszén áthelyezéssel került a MÉM Erdőrendezési Szolgálathoz, ahol debreceni székhellyel erdőrendezőként négy megyére kiterjedő területen, mindig más körzetben végezte fáradságos munkáját. Megismerte az alföldi erdőgazdálkodás sok munkát igénylő, viszonylag gyorsan változó tevékenységét és ehhez munkatársaival jó minőségű erdőterveket készített.

Részt vett a folyamatos szakmai képzéseken, erdőrendezési, térinformatikai, növényvédelmi tanfolyamokon.

Elvégezte az erdőérték számítási továbbképzést is.

Szokásos munkáján felül rendszeresen részt vett az erdővédelmi mérő- és megfigyelő rendszer 4 × 4 km-es hálózatának kitűzésében, éves felülvizsgálatában, az egészségi állapotfelmérés és változása adatainak felvételezésében, valamint a vadállomány okozta élőhely változás vizsgálati hálózat kitűzésében és éves felülvizsgálatában.

1997 derekától 2010-ig, nyugdíjazásáig erdőfelügyelőként dolgozott. Számos elismerést, jutalmat kapott az erdőtelepítési tervek jóváhagyási, feldolgozási és ellenőrzési feladatokban végzett tevékenységéért.

Kocsis Vilmos (Kúla, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 6400 Kiskunhalas, Gárdonyi Géza utca 1.

Oklevél száma: 53-1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1970. január 1-jétől a kelebiai erdészethálónál művelési műszaki vezető. 1970. június 17-től a Kiskunhalasi Állami Gazdaságnál erdészeti ágazátvezető. 1984. szeptember 1-jétől a Kiskunhalasi, később a Dél-kiskunsági Erdészet vezetője. 2005. december 31-től nyugdíjas.

Kitüntetések: Kiváló Dolgozó (1974, 1978, 1981, 1983, 1987), Alföld Fásításért Emlékérem (2005).

Koller Erzsébet (1940) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1011 Budapest, Pala u. 7.

Oklevél száma: 112/1968

Kelte: 1968. június 27.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem, Sopron

Erdőmérnöki oklevél megszerzése után nyugdíjba vonulásáig mindig az erdészeti szakmában dolgozott. Úgy gondolja túl sokat adott magából a szakmának.

Az oklevél megszerzése előtt a Soproni Erdészeti Technikum elvégzése után erdőrendezőként dolgozott Gál István erdőmérnök tanár úr javaslatára Veszprémi majd a Szombathelyi Erdőrendezési Irodánál. Utána két évig fásítási felügyelő volt Győrben.

1970-1975 között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Intézetnél önálló tervező mérnökként regionális erdőfeltárási és fejlesztési kerettervek készítésében vett részt.

1970-1975 között SZÁMOK rendszerszervezői diplomát szerzett és számítástechnikával foglalkozott.

1976-tól nyugdíjazásáig a MÉM (FM) Állami Erdőrendezési Szolgálatnál dolgozott, majd átszervezés folytán 1997-től az Állami Erdészeti Szolgálat Központjában a Számítástechnikai és Fejlesztési Osztályokon dolgozott, mint osztályvezetőhelyettes később, mint osztályvezető. Ebből a pozícióból ment nyugdíjba. Fő feladata volt a számítógépes ütemtervkészítés és Országos Erdőállomány Adattár létrehozásában való részvétel. Nagyon jó erdőmérnök, matematikus és programozó kollégákkal dolgozott együtt.

Közben doktori fokozatot szerzett (aminek megszerzése előírt volt) az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Nyugdíjasként erdőgazdálkodó lett, jelenleg is az Erdőtelepítő Erdőbirtokosági Társulat ügyvezetője. Közel 600 ha alföldi erdő telepítésében közreműködött.

Férje Szabó Péter aranydiplomás (1964-2014) erdőmérnök.

Prof. dr. Kosztka Miklós (Sopron, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Lehár Ferenc utca 83/A.

Oklevél száma: 56-1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki diplomájának megszerzése után három éves szakmai gyakorlatát a Kaposvári Állami Erdőrendezőségnél szerezte.

1971-ben került az Erdészeti és Faipari Egyetemre, kezdetben tanárszéki mérnök, majd 1973-tól egyetemi tanársegéd, 1980-tól egyetemi adjunktus, 1989-től egyetemi docens, majd 1996. március hó 15-től egyetemi tanár.

1990-1993 között egy ciklusban az Erdőmérnöki Kar első demokratikusan választott dékánja, majd ezt követően egy évig dékánhelyettese. Vezetői munkáját mindvégig szolgálatnak tekintette. Vezetése alatt született meg az erdőmérnökképzés reform tanterve. Jelentős érdemeket szerzett a Karon az új szakok (környezetmérnök, vadgazda mérnök) alapításával és az 1993-ban indult doktori képzés kari programjának kidolgozásával. Dékánága alatt indult meg távoktatás keretében a csíkszeredai erdőmérnök képzés, melyet mindig szívügyének tekintett. Az

Erdőmérnöki Kar dékánjaként javasolta a Nemzeti Mérnökszervezetek Európai Szövetsége részére, hogy az okleveles erdőmérnöki, okleveles faipari mérnöki és a faipari üzemmérnöki diplomákat Európa-mérnöki oklevélnek minősítse, melyet 1992-ben a Szövetség egyhangúlag elfogadott.

Folyamatosan képezte magát, így 1979-ben erdőmérnöki oklevele mellé közúti építő és útüzemeltető szakmérnöki oklevelet szerzett, 1985-ben egyetemi doktori, majd 1987-ben Erdészeti utak fenntartási rendszere című kandidátusi értekezésével a mezőgazdasági tudomány kandidátusa tudományos fokozatot szerzett. 1995-ben sikeresen habilitált, 1998-2002 között Széchenyi Professzori Ösztöndíjat nyert. 1996-ban egyetemi tanárrá nevezik ki.

Az egyetemi oktatásban Az erdészeti utak tervezése és fenntartása témát gondozta, az Erdészeti útépités és az Erdészeti utak tervezése tantárgyak előadója. Az erdészeti útépités, út-fenntartás és erdőfeltárás területén végzett kutatási eredményei révén elismert hazai szaktekin-tély. Kutatási területei: a mező- és erdőgazdasági utak fejlesztése, vegyszeres és meszes talajstabilizáció, rendszerszemléletű útfenntartás, feltáró hálózatok építése és fenntartása, közutak környezetvédelme, az erdészeti utak pályaszerkezetének tervezése.

Munkássága komplex szemlélettel fogta át a teljes erdészeti útügyet az erdőfeltárás, az úttervezés, az útépités és az útfenntartás területét. Az erdőfeltárás területén eredményes innovatív tevékenységét jelzi, hogy a természetközeli, többcélú, többtulajdonosú erdőgazdálkodás feltételeinek megfelelő erdőfeltárás elméletét nem csak kidolgozta, hanem annak használhatóságát különböző erdőterületek feltáróhálózatának tervezésénél bizonyította is.

Oktató-kutató munkáját számos kitüntetéssel ismerték el: 2003-ban az OEE Bedő Albert Díj-ban részesítette, 2008-ban Pro Silva Hungariae kitüntetést kapott, a Magyar Mérnöki Kamara Tiszteletbeli Mérnöki Kamarai Tag és a Környezetvédelmi Műszaki Felsőoktatásért kitüntetésben részesítette, 2011-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét, 2014-ben Életfa Emlékplakett Bronz fokozatát vehette át.

Közel 40 éves felsőoktatási oktatói- kutatói munkája után 2010-ben nyugdíjazását kérte és ezen alkalomból a Nyugat-magyarországi Egyetem Szenátusa 2011-től Professzor emeritus címet adományozott részére.

Kováts-Csíktusnádi Zsuzsánna, (Budapest 1944) okleveles erdőmérnök.

Címe: 4371 Nyírlugos, Katona J. u. 34.

Oklevél száma: 26-1968

Kelte: 1968. június 24.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968-tól a Sárospataki Erdőgazdaság Műszaki Osztályán mélyépítési előadó.

1973-tól a BAZ megyei Erdőigazgatóság olaszliszakai fatelepén technológus.

1975-től az ERTI megbízásából német nyelvű szakcikkek-ből magyar nyelvű referenciákat készít.

1979-től MÉM Erdőrendezési Szolgálat Debreceni Erdőtervezési Iroda általános tervezője.

1989-től a Nyírlugosi Állami Gazdaság Erdészeti Osztályán műszaki vezető.

1991-től az Erdészeti és Fafeldolgozó Kft. Nyírlugos, ügyvezető igazgatója.

1996-tól nyugdíjas.

Magasi Pál (Tapsony, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 2840 Oroszlány, Ifjúmunkás utca 7.

Oklevél száma: 110/1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1957-ben érettségizett a Székesfehérváron a Gépipari Technikumban. Erdőmérnök édesapja 56-os tevékenysége miatt az egyetemi felvételét kétszer is elutasították. Testvére az egyetemről disszidált a tanáraival együtt.

A Vértesi Erdőgazdaság Csákvári Géptelepén kapott beosztást technikus gyakornokként. A gyakorlati év leteltével gépesítési előadóként dolgozott.

1959 őszén 27 hónapos katonai szolgálatot teljesített. 1962 év tavaszán az erdőgazdaság ajánlása mellett felvételizett levelező szakra az erdőmérnöki egyetemre, ahol felvételt nyert. Munka mellett 1968-ban diplomázott.

A leszerelés után az erdőgazdaság Tatai Géptelepén, majd 1966-tól az Oroszlányi Erdészethél mint műszaki vezető, 1984-től erdőszet vezető helyettesként ténykedett nyugdíjas koráig, 1998-ig. Több újítása volt, többször kiváló dolgozói elismerésben részesült. 1972-ben miniszteri kitüntetést kapott.

A sport egész életét végig kísérte (futballozott, teniszezett, tekézt és nyugdíjas éveiben a mai napig lábteniszezik). A katolikus egyház oszlopos tagja és támogatója, főleg a környezet kialakításában vállalt aktív szerepet.

Két fiú gyermeke és 5 unokája van.

Sásdi Ottóné született Márk Mária (Agyagosszergény, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Béke utca 29. 3/3.

Oklevél száma: 64/1968

Kelte: 1968. június

Mészáros József (Sopron, 1927) okleveles erdőmérnök

Kelte: 1968. június

Munkáját 1954. január 1-jén a Nagykanizsai Állami Erdőgazdaság központjában, a Műszaki Csoportnál gépesítési előadóként kezdte.

1955 tavaszán, a jogutód Dél-zalai Állami Erdőgazdaság megalakulásakor a Budafai Erdészeti szakelőadójának nevezték ki.

1959. március 20-tól a Nagykanizsai Északi Erdészethél lett elsősorban erdőműveléssel foglalkozó szakelőadó, s egyben erdőszetvezető helyettes.

1962 elején szakfelügyelői munkakörbe helyezték és ilyen minőségében dolgozott 1964. szeptember 30-ig.

1964. október 1-jétől távozott Zalából és a Barcs-Középrigóc székhelyű Erdőgazdasági Szakmunkásképző Iskola tanára, később igazgatóhelyettese lett.

Az új állami erdőrendezőségek megalakulásának évében 1968. szeptember 16-án a Pécsi Állami Erdőrendezőségénél helyezkedett el, ahol üzemtervező mérnökként dolgozott.

1973 tavaszán a Pécsi Erdőfelügyelőség igazgatójának nevezték ki, és e vezetői beosztásban dolgozott 1987. október 31-ig.

Az OEE-nek 1954 óta tagja.

Erdőfelügyelőségi igazgatói időszakában jelentős társadalmi tevékenységet végzett a Baranya Megyei Tanács Környezetvédelmi Albizottságának tagjaként.

Elnöke volt a HNF Baranya Megyei Környezetvédelmi Bizottságának.

Munkásságát Erdészeti Kiváló Dolgozója (1962), Kiváló Munkáért (1965) kitüntetésekkel, Széchenyi István-díszoklevéllel (1985) és a Munka Érdemrend ezüst fokozatával (1987) ismerték el.

Németh László (Mezőtúr, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 4029 Debrecen, Csillag utca 32.

Oklevél száma: 57/1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968-ban végzett a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán.

A munkát a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságon kezdte. A Tisza-tó építése idején a TIVIZIG kezelésében lévő területeken a hullámtéri fakitermelések és mentett oldali galériaerdő telepítése volt a feladata. Itt különböző fajok kerültek telepítésre, közöttük mocsári ciprus is, ami ma már nagyon dekoratív, 15-18 m magas.

1971-től a debreceni központú Tiszántúli Vízügyi Igazgatóságnál dolgozott erdészeti előadóként nyugdíjazásáig. Feladata a rontott hullámtéri, kubik gödrökkel szabdaltszerű erdők letermelése, teljes tereprendezés utáni véderdő kialakítása volt, fűz és nyár fajok telepítésével. A másik feladata a csatorna menti erdőterületeken jellemzően fasorok, erdősávok kitermelése és felújítása.

1260 ha erdőterület gondozott munkája során. 820 ha erdőterület felújítását végezte el jó minőségben.

Munkájáért több Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

1975-ben mezőgazdasági vízgazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett. 1979-ben tájrendező és környezetvédő szakmérnöki diplomát szerzett.

Tiszalökön a vízerőmű közelében 40 ha-on fajtagazdag parkerdőt tervezett és kivitelezett, ami ma már kedvelt kirándulóhely.

Oszlánczi Emőke (Kassa, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 4400 Nyíregyháza, Arany János u. 4/A 2/1

Oklevél száma: 62-1968.

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság (1970. január 1-jétől Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság) Füzérkomlói Erdészeténél kezdett dolgozni mint gyakornok, majd mint erdőművelési műszaki vezető.

1975. január 1-jétől áthelyezéssel került a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjába, Nyíregyházára, ahol az Erdőművelési osztályon dolgozott különböző munkakörökben és beosztásokban: 1975-től termőhelyfeltáró, 1984-től csemetetermelési, fásítási és közjóléti főelőadó, 1993-tól erdőgazdálkodási főmérnök egészen 2004. augusztusi 29-i nyugdíjazásáig.

Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, 1970-ben minisztériumi Dicsérő Oklevéllel ismerték el.

Tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek és az Erdők a Közjóért Szakosztálynak.

Dr. Papp Tivadar (Szögliget, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 7630 Pécs, Basamalom út 25/1.

Oklevél száma: 65/1968/

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Édesapja Papp Sándor kerületvezető erdősz. Édesanyja Vastag Jolán háztartásbeli. Két leánytestvére Valéria és Klára ma boldog nagymamák.

Az általános iskolát Visegrádon végezte. 1962-ben Esztergomban a Szent István gimnáziumban érettségizett kitűnő eredménnyel. Egyetemi tanulmányait előfelvételiként kezdte 1963-ban a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen ahol 1968-ban erdőmérnöki diplomát szerzett. 1969-ben házasodott meg. Felesége Zsizsek Valéria óvónő, akivel 49-éve boldog házasságban él. Házasságukból két leány született, Andrea és Viktória. Jelenleg két gyönyörű fiú unokájának büszke nagypapája.

Szakmai pályafutását a Mecseki Erdőgazdaságnál műszaki vezetőként kezdte 1968. szeptember 1-jén az Alsókövesdi Erdészetnél. 1969-1974 között a Pécsi Erdőfelügyelőség erdőfelügyelője. Felügyeleti körzetéhez tartozott a Drávasíkon gazdálkodó Sellyei erdészet továbbá tizenegy TSZ és két Állami Gazdaság. A csodálatos termőhelyi adottságokkal rendelkező erdőgazdasági táj kiváló gyertyános-kocsányostölgyes állományai, továbbá tölgy-kőris-szil ártéri és ligeterdeinek természetes felújítási lehetőségei komoly szakmai kihívást jelentettek a gazdálkodók számára is. Ez az igény terelte a tudományos kutatások irányába, amelynek eredményeként 1975-ben műszaki doktori címet szerzett a Dráva-menti kocsányos és szlavontölgy állományok természetes felújításának témaköréből.

1974-1984 között a Mecseki Erdőgazdaság Árpádtetői erdészetének vezetőjeként teljesen új szakmai feladattal is szembesült a hagyományos erdőgazdálkodás mellett. Nevezetesen a Pécsi Hőerőmű pernyehányóinak biológiai rekultivációja továbbá a külszíni szénbányászat által okozott tájsebek újra hasznosítása témájában. Az 1974-ben megkezdett biológiai rekultiváció

eredményeként az akkori holdbéli tájon jelenleg már több mint 120 ha környezetvédelmi erdőtelepítés védi déli oldalról a várost. A telepítési technológia 1984 óta nemzetközi szabaddal védett. Ezt az Európában is páratlanul sikeres tevékenységet ismerte el a város közgyűlése 2004-ben Pécs Város Műszaki Díjával.

Az erdészettervezői munkakör kiemelt területe volt a tudományos kutatás folytatása immár a mecseki bükkösök természetes felújítása irányába az ökológia-ökonómia-technika hármas követelményének függvényében. E témában végzett és a gyakorlati életben megvalósított kutatások összefoglalásaként 1985-ben a Magyar Tudományos Akadémián a mezőgazdasági (erdészet) tudományok kandidátusa címet szerzett. 1984-1992 között a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Pécsi Erdőtervezési Iroda igazgatója, majd 1992-2004 között nyugdíjba vonulásáig a Mecseki Erdészeti Zrt. vezérigazgató helyettese. 1996-ban tudományos munkásságáért MTESZ Díjat vehetett át a köztársasági elnöktől. 1997-ben szakmai tevékenysége koronázásaként Bedő Albert Díjban részesült. Több mint húsz éven keresztül mint tudományos fokozattal rendelkező gyakorlati szakember tartott több témakörben is előadásokat a Soproni Egyetemen és volt állami záróvizsgák külső bizottsági tagja.

Az Egyetem Kari Tanácsa címzetes egyetemi tanár kitüntető címmel köszönte meg 2004-ben a gyakorlati oktatás érdekében kifejtett oktatói tevékenységét.

2015-ben egész szakmai pályafutása méltó elismerése volt a földművelésügyi minisztertől átvett Életfa Bronz fokozatú plakett.

Pénzes Mihály (Győr, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 9083 Écs, Béke köz 4.

Oklevél száma: 83-1968

Kelte: 1968. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968 augusztusában a Vértesi Erdőgazdaság Kisbéri Erdészeténél fagyártmány termelési előadói feladatokat látott el. A fűrészelési munka mellett gépészeti munka is akadt bőven.

1972 évben a Sikárosi Fűrészüzembe került termelésirányítóként, mert Feketevízen megszűnt a fűrészüzem. Itt egy hosszúfás sor is épült, melynek a irányítása is hozzá tartozott.

1972-től a Kisalföldi Erdőgazdaság központjába ment, fahasználati előadónak. Feladata: kapcsolattartás a felügyelettel, üzemtervtől eltérő használatok intézése és a fagyártmány termelés ellenőrzése.

1974-ben átkerült a műszaki csoporthoz, gépesítési előadónak. Feladata: a megvásárolt gépek elhozatalának, valamint az elhozott gépek munkájához a szervezési utasítások kiadása. Részt vett a fizikai dolgozók képzésében. Motorfűrész kezelők, LKT vezetők oktatásában. Év végén elkészítette az Erdőgazdaság energiamérlegét.

1978-ban visszakerült a fahasználati csoporthoz.

1983-ban átkérte magát a Ravazdi Erdészethez, fahasználati műszaki vezetőnek. Fahasználatok tervezése és kivitelezése volt a feladata. Mellékesen foglalkozott még a tűzvédelemmel is. 1997-ben kérte a korengedményes nyugdíjaztatását. 1998. január 1-jén nyugdíjba vonult.

Pétervári Gábor György (Gölle, 1945) okleveles erdőmérnök

Cím: 6347 Érsekcsanád, Petőfi Sándor u. 66.

Oklevél száma: 58/1968.

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968. augusztus 1-jétől 1969. június 17-ig a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál műszaki ügyintéző, 1969. június 18-tól 1972. április 29-ig a Győri Közúti Építő Vállalatnál főmunkavezető, majd építésvezető. E munkahely mellett, 1971. 09. 01-jétől 1972. 04. 28-ig. a Győri

Mayer Lajos Gimnázium és Vízügyi Szakközépiskolában heti 8 órában műszaki oktató is. 1972. április 30-tól 1979. július 31-ig erdészeti- vadászati- és természetvédelmi felügyelő a Zala megyei Tanács VB. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztályán. 1979. augusztus 1-jétől 1989. augusztus 31-ig erdészetvezető majd 1999. június 30. napjáig vadászati ágazatvezető a Gyulaji Állami Erdő-és Vadgazdaságnál, majd ennek jogutódjánál, a GYULAJI Erdészeti és Vadászati Részvénytársaságnál. 1999. augusztus 1-jétől 2006. február 28-ig (nyugdíjba vonulásig) vadgazdálkodási osztályvezető a Gemenci Erdő és Vadgazdaság Rt. (majd a későbbiekben Zrt.) alkalmazásában.

További felsőfokú szakmai képzések:

- Erdészeti és Faipari Egyetem: felsőfokú vadgazdálkodási tanfolyam (20/1974. számú oklevél, kelte: 1974. 06. 15.)
- Gödöllői Agrártudományi Egyetem: vadgazdálkodási szakmérnöki oklevél (2935/1985. számú oklevél, kelte: 1985.05.23)

Pályája során, az első két munkahelyén gyakorlati tapasztalatokat szerzett a terepi geodéziai munkákban, majd a mélyépítésben, elsősorban az útépítésben. A továbbiakban véglegesen elkötelezte magát a vadgazdálkodás irányában. Az 1972-79-es években a vadászati szakigazgatásban, majd 20 évig a gyulaji dámállomány fenntartó gazdálkodásában, tervszerű állományszabályozásában, a zárttéri vaddisznótartás hosszú időtartamú üzemeltetésében és a zárttéri vadászatok értékesítésében végzett, szakmailag elismert középvezetői tevékenységet. A gyulaji dámok után, 1999-évtől nyugdíjazásáig a Gemenc Zrt. üzemi vadászterületein irányította a vadgazdálkodási és vadászat-értékesítési tevékenységet.

A nyugdíjazás után sem hagyta abba az aktív tevékenységet, a mai napig is saját gazdasági társasága (Pétervári és Társa Erdészeti és vadászati Szolgáltató Bt.) keretében végez elsősorban vadgazdálkodási tanácsadói, vadgazdálkodás tervezési és szakmai irányítói tevékenységet. 2006. évtől igazságügyi szakértő.

Társadalmi szakmai tevékenysége:

- Két ciklusban ismételten megválasztva tagja volt az Országos Magyar Vadászkamara Országos Vadgazdálkodási Bizottságának.
- 2007 májusáig megalakulása óta alelnöke volt a Vadgazdasági Termékek és Szolgáltatók Terméktanácsnak.
- Megszűnésükig (2017) tagja volt a Tolna megyei, Bács-Kiskun megyei Területi Vadgazdálkodási Tanácsoknak.
- Felkérésre a dámvaddal és a vaddisznó zárttéri tartása és tenyésztésével kapcsolatos vadgazdálkodási témában óraadó előadóként működött közre a Hódmezővásárhelyi MG Főiskola, a GATE és a NYME posztgraduális vadgazdálkodási szakember képzésében.
- Társszerzője a 2006. évben kiadott, Hivatásos Vadászok Kézikönyve II. Vaddisznó zárttéri tartása és hasznosítása fejezetének.

Szakmai tevékenységéért a Gyulajért aranygyűrű és az Életfa emlékplakett elismeréseket kapta.

Pettkó-Szandtner Aladár (Budapest, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Erdész u 9.

Oklevél száma: 63/1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdész felmenői nincsenek, de ükapja Felsődriethomai Pettkó János a Selmeci Akadémia geológia professzora volt – akitől kettős neve is ered.

Pályáját a Vértesi Erdőgazdaságnál kezdte, ahol 1961-63 között erdei munkásként dolgozott. Erről egy téli riport kapcsán készült fénykép bekerült Varga Domokos Erdőkerülőben című könyvébe.

Erdőmérnöki pályáját évfolyamtársával – feleségével – a Gemenci Erdő és Vadgazdaságnál kezdte. Az első két évben magasépítési műszaki vezető, majd építésvezető volt. 1971-ben helyezték a Bajai Erdészethez, ahol fahasználati, majd gépesítési műszaki vezető. 1975-től 1983-ig erdőművelési műszaki vezető. 1980-ban Sopronban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett (oklevél száma:11/1980). 1983-ban erdőművelési és környezetvédelmi oszt. vezetőként került a gazdaság központjába. 1988-ban Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. 1991-ben környezet- és természetvédelmi osztályvezetőnek nevezték ki. Részt vett az erdőrezervátumok és a fokozottan védett erdőterületek kijelölésében és a kezelési utasítások elkészítésében. 1993-1996 között a Gemenci Erdő és Vadgazdaság Rt. vezérigazgatója volt. 1997 augusztus 18-ig természetvédelmi munkatárs volt, amikor munkaviszonya felmondással megszűnt.

1997-2003 között – nyugdíjba vonulásáig – a Kaposvári Állami Erdészeti Szolgálat erdőfelügyelőjeként dolgozott.

Tagja az OEE erdővédelmi, erdőművelési és az erdők a közjólétért szakosztályának. Szakmai tevékenységéhez sorolható néhány lapban – Az Erdő, Petőfi Népe, Magyar Nemzet – megjelent a vadkárral és az erdészet és természetvédelem kapcsolatával foglalkozó cikkei.

Tekintve, hogy a Pettkó-Szandtner házaspár munkája döntő részét a Gemenci Erdőgazdaság erdőművelési osztályán közösen végezte, így három gyermekük felnevelését és kilenc unokájukat pályájuk fontos részének tekintik.

Kapronczy Józsefné született Podhorányi Márta (Diósgyőr, 1945) okleveles erdőmérnök

Címe: 3530 Miskolc, Vörösmarty Mihály utca 70. 8/1.

Oklevél száma: 82/1968.

Kelte: 1968. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szakmai pályafutás

- 1968-70: Keletbükki Állami Erdőgazdaság fél évig gyakornok, majd fahasználati előadó.
- 1970-73: Felsőtisza Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Nyíregyháza erdőművelési osztály – a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei TSZ-ek és Állami Gazdaságok részére termőhely feltárás- és fásítási tervek készítése

- 1973-80: Borsodi Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Lillafüredi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető
- 1980-82: Észak-Magyarországi Vízügyi Igazgatóságnál fagyártmány-üzem vezető
- 1982- nyugdíjazásig: BEFAG ill. Északerdő RT Miskolc Központjában csemetetermelés, valamint közjóléti ágazat irányítása

Kitüntetések: Vállalat Kiváló Dolgozó (1980), Oklevél eredményes fásítási munkájáért (1987), Vállalat Kiváló Dolgozó (1990) OEE Elismerő Oklevél (2000).

Právic József (Kocsola, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Kanizsai utca 74/A.

Oklevél száma: 60-1968

Kelte: 1968. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az egyetem előtt a középiskolát a Soproni Erdészeti Technikumban végezte el és ott érettségizett.

A mérnöki tevékenységét a Kaposvári Közüti Igazgatóságon kezdte meg a Barcsi Dráva híd építésén műszaki ellenőri mi-

nőségben.

Nyugdíjazásáig – 2004-ig – itt dolgozott különböző beosztásokban, központi műszaki ellenőr, csoportvezető, osztályvezető, főmérnöki munkakörökben.

Feladata az országos Közúthálózat fejlesztése volt végig, elsősorban Somogy megyében, de kiterjedt a szomszédos megyékre, több minisztériumi megbízás során az országra is.

1972-ben befejezte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Karán, annak gazdasági mérnöki szakán.

Tervezési jogosultságot szerzett úttervezési, vízrendezési, geotechnikai és geodéziai ágazatokban, így nyugdíjazása után magánvállalkozóként dolgozik jelenleg is a fenti tervezési és műszaki ellenőrzési feladatokat végez.

A Közlekedési Minisztérium megbízásából részt vett az M7, M5, M3 autópályák építésének ellenőrzésében a KEHI megbízásából a szekszárdi dunahíd és több autópálya szakasz vizsgálatában.

Részt vett a Közlekedési Minisztérium megbízásából több országos projekt kidolgozásában (pl.: FIDIK Magyarországi alkalmazásának bevezetésében, Szabvány bizottságban).

Az 1980-as években tanított a Székesfehérvári Útépítő Technikum kaposvári kihelyezett osztályában és a Pécsi Szakmunkásképző iskolában is.

Aktívan részt vett a METESZ munkájában, több cikke jelent meg Közlekedéstudományi szemlében a Töltésalapozásról és a Dél Balatoni úthálózat fejlesztéséről illetve a Talajtámfalak építéséről.

A Közlekedéstudományi Egyesület Közúti szakcsoportjának évekig az elnöke volt.

Munkáját több minisztériumi kitüntetéssel (Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító) jutalmazták.

Megkapta a Közlekedéstudományi Egyesület Ezüstérmét is.

Proksza Gyöngyi (Túrkeve, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 2117 Mátyás király utca 122.

Oklevél száma: 85/1968

Kelte: 1968. június

Kiállítója: Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnökként a Bedő Albert Erdészeti Szakiskolánál kezdte pályáját. Itt alkalmá volt ennek a jól bevált intézménynek a legutolsó, kimenő osztályát tanítani. Három év múlva Obermayer György, a Szegedi Erdészeti Szakközépiskola igazgatója meghívta a szegedi intézményhez tanítani. Időközben módjában volt Gödöllőn elvégezni a Mérnök-tanárképző Intézetnél a mérnök-tanári szakot. 1974-ben kapta meg Gödöllőn a diplomáját. A szakdolgozata témája mikológiai vonatkozású volt a farontó gombákkal kapcsolatos. A szegedi Erdészeti Szakközépiskolában azt lehet mondani, hogy minden tantárgyat tanított, folyamatosan vagy időszakos megbízással, és természetesen ezeknek a gyakorlatát is vezette. Nyaranta gyakorlatvezető tanárként az ország különböző tájegységeinek erdőgazdaságainál töltöttek egy-egy hónapi munkát. Ezeket mindig a szorosan vett szakmai tudás gazdagításán kívül, néprajzi, történelmi, építészeti és tájvédelmi érdekességek megismerésével is gazdagították. 1978 augusztusától a Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdasággal került kapcsolatba, így szeptembertől átkerült a gazdasághoz, konkrétan Nagybajom községben vette át az erdőművelési műszaki vezetői tennivalókat. Ez az itteni időszak nehéz iskola volt, amit az is dokumentált, hogy a megelőző 10 év folyamán az ugyanebben a munkakörben dolgozó kollegák évente, vagy annál is rövidebb időn belül váltották egymást.

1985-ben az erdőgazdaság intézkedései folytán a Szenyér községben lévő régi erdészház lakói lett gyermekeivel együtt. Ettől kezdve már nem az erdőgazdaság dolgozója volt, hanem más területeken létesített munkaviszonyt: egy ideig az ottani erdőrendezősnél dolgozott, üzemtervezői beosztásban, ezt követően a tanári diplomáját tudta hasznosítani különböző helyeken illetve párhuzamosan ezzel otthon a szenyéri régi erdészháznál mezőgazdasági magántermelőként állatokat kezdett el tartani, a gyermekek ebben hatékony segítségére voltak. Ugyanakkor az itteni táj, a megőrzött hagyományok, a természetben szerzett szép élmények hatására kezdett el festeni, ami egyre inkább előtérbe került a többi tevékenységgel szemben. Innentől kezdve kiállításokat is tartott, ezeknek a meghívója és ismertetője mindenkor így kezdődött: *„Munkáimat ajánlom barátaimnak, ismerőseimnek, minden erdőn-mezőn járó magyar embernek”*. A nyelvtudása révén a délszláv háború idején Harkányban hivatalos angol-német tolmácsként működött, egy főleg élelmiszerellátással foglalkozó marketing irodánál. Majd közvetlenül ezt követően a nagyatádi Solár Hotel igazgatója kérésére fogadta el egy amerikai csoport számára a tolmácsolást, az ide telepített IFOR és később az SFOR-egységek kíséretét és tolmácsolását látta el. Egyidejűleg OKJ-s tanfolyamánál volt német nyelvoktató, szintén a Solar Hotel alkalmazásában. Ezután általános iskolai tanárként több helyen tanított biológia-földrajz és környezetismeret szakterületen. Ezzel párhuzamosan az ország számos területén festményeiből kiállítást rendezett, amelyek a mai napig hirdetik Somogy megye erdeinek és állatvilágának szépségét, gazdag történelmi múltját. Mindezt a tevékenységet, hogy még hatékonyabb és kiterjedtebb módon végezhesse, vállalkozássá alakította 2010-től, amely hármas profilú igazából: 1. Képzőművészeti alkotások létrehozása, amely mindenkor a természet, a környező élővilág, az erdő világát hozzák közelebb a szemlélődőhöz, 2. az előbbiekre is támaszkodó fizioterápiás-regeneráló hatású tevékenységek, 3. mindezen fogalomkörbe tartozó ismeretanyag elméleti és gyakorlati oktatása. A fentebb részletezett tevékenységek egy erdei iskola működési keretein belül való megvalósítása szervezés alatt van.

Péterváry Gábor Görgyné született Rózsa Annamária (Kaposvár, 1942) okleveles erdőmérnök

Címe: 7625 Pécs, Majorossy Imre utca 24. fsz. 7.

Oklevél száma: 77-1968

Kelte: 1968. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Diplomáját az Erdei Termékeket Feldolgozó és Értékesítő Vállalat (Budapest, VII. ker., Huszár u. 7.) ösztöndíjasaként szerezte meg. Közvetlenül az egyetem elvégzése után az ERDÉRT Faipari Üzemében rönktéri üzemvezetőként kezdte meg pályafutását. 1974-től a Győri Tervező Vállalatnál zöld-övezet- és parktervező, majd 1978-tól az Észak-Zalai Termelőszövetkezetek Erdőgazdálkodási Közös Vállalkozásánál, Zalaegerszegen kezdett dolgozni szakirányítóként. Egy évvel később, 1979-től a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság központjában, Tamásiban többféle ágazatot felölelő munkakörben vezető beosztást töltött be: területrendezési, környezetvédelmi, csemetetermelési és fasítási, valamint erdőművelési vezetőként dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Prof. dr. Rumpf János (Dunaharaszti, 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Balfi út 7.

Oklevél száma: 80/1968

Kelte: 1968. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnökként a budapesti Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda (ERDŐTERV) Talajmechanikai Szakosztályán kezdte meg szolgálatát. 1971-től 1974-ig a Marcali Vízgazdálkodási Társulat tervezési csoportjának vezetőjeként dolgozott. 1974-től a soproni egyetem Erdészeti Szállítástani Tanszékén, majd 1976-tól az Erdőhasználati Tanszékén foglalkoztatták, különböző beosztásokban; 1990-2003 között tanszékvezetőként irányította az utóbbi munkáját. 2008-ban vonult nyugdíjba mint egyetemi tanár. Nyugdíjba vonulása óta is részt vesz a nappali és a doktorképzésben, segíti a diplomatervezők és a doktoranduszok munkáját, és továbbra is aktív résztvevője a hazai és a nemzetközi szakmatudományos életnek. Három évig a Nagykunsági Erdészeti és Faipari Rt. igazgatóságának elnökeként és a Lajta-Hanság Rt. igazgatóságának tagjaként vett részt a gazdasági életben. Az Erdőhasználat című tankönyv 2016-ban a szerkesztésében jelent meg a Mezőgazda Kiadónál. Az erdőhasználat (fakitermelés) és a faanyagmozgatás témakörökben végzett oktató- és tananyagfejlesztő kutatómunkát. A szűkebb kutatási területein: operációkutatási és ökonometriai módszerek alkalmazása az erdőgazdaság műszaki-gazdasági problémáinak megoldására; a fahasználat műszaki fejlesztésének gazdasági kérdései; a fahasználatok költség-hozam elemzése – nagy segítség volt az erdőszeti gyakorlatban dolgozók számára is. Ezekben a témakörökben írt dolgozataival 1975-ben egyetemi doktori (dr. techn. / dr. univ.) címet szerzett, 1985-ben a TMB-nél a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot ért el, 1995-ben habilitált. Tudományos közéleti tevékenységet az alábbi testületekben fejtett ki: az MTA köztestületének tagja az MTA Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának tagja volt, több cikluson át, az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottság Erdőgazdasági munkabizottságának tagja, korábban

elnöke volt, a Pro Silva Hungaria tagja és a Tudományos Tanácsának tagja, a Fakitermelési Munkakultúra Alapítvány titkára.

Jelentősek a nemzetközi szervezetekben betöltött pozíciói is. Ezek közül kiemelésre érdemes a németországi Kuratorium für Waldarbeit und Forsttechnik-ben az elnöki tanácsadói szerepe, valamint az European Journal of Forest Research szaklap szerkesztőségi tagsága. Tagja volt az ENSZ FAO/ILO hazai szervezetének. Több jelentős nemzetközi tudományos konferenciát, szimpóziumot szervezett hazánkban is.

1974-1977 között a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karának Gazdasági Mérnöki Szakán gazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

1999-ben a köztársasági elnök A Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje kitüntetését adományozta részére. 2001-ben az Alföldi Erdőkért Egyesület közgyűlése Alföldi Erdőkért Emlékéremmel tüntette ki. 1998-ban az Universität für Bodenkultur Wien Pro Scientia kitüntetéssel ismerte el szakmai munkásságát. 1997-ben elnyerte a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat. 2012-ben az Egyetem Professor Emeritus címet adományozott a részére.

Sásdi Ottó (Budapest, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Béke utca 29. 3/3.

Oklevél száma: 86/1968

Kelte: 1968. június

Sipos Ferenc (Losonc, 1938) okleveles erdőmérnök

Címe: 2626 Nagymaros, Vasút út 123.

Oklevél száma: 132/1968

Kelte: 1968. június 28.

Kiállította: Erdészeti- és Faipari Egyetem

1960-tól diplomája megszerzéséig már a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott a szállítás területén. Okleveles erdőmérnökként is ugyanannál a munkaadónál kapott beosztást mint a Börzsönyi Erdei Vasutak szakfelügyelője, később mint az épülő erdészeti főfeltáró utak építésvezetője látta el feladatát.

Vácról 1970. január 1-jével a Börzsönyi- és Cserhádi Erdőgazdaságok összevonásával létrejött Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság központjába, Balassagyarmatra helyezték. Itt szállítástervező munkakört kapott a Fahasználati Osztályon. 1974-ben kinevezték osztályvezető-helyettesé.

1977-ben Nagymarosra helyezték, hogy erdészetvezetőként dolgozzon az IEFAG Nagymarosi Erdészetiénél, amely a korábbi években a Szobi, a Nagybörzsönyi és a Nagymarosi Erdészetekből jött létre. 22 év után innen is ment nyugdíjba 1999-ben.

1960-tól 39 éven át szolgált az állami erdészetet különféle beosztásokban, de mindig ugyanannál a munkaadónál, kezdve a Börzsönyi EFAG-tól, folytatva a jogutódokon át egészen az Ipolyerdő Zrt-ig. Szakmai munkájáért 1970-ben és 1981-ben Kiváló Dolgozó, 1975-ben Erdészeti Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetésben részesítették.

Szakmai munkája mellett 50 éves OEE tagságából 6 éven át volt tevékeny tagja az Oktatási és Közművelődési Bizottságnak. Kitartóan dolgozott azon is, hogy elnyerje a társadalom támogatását a környezetfejlesztés érdekében és a Börzsönyi Erdei Vasút újraindítása reményében. Ezért a munkáért HNF Országos Tanácsa oklevéllel és kitüntetettó jelvénnel fejezte ki elismerését.

Sipos Géza (Debrecen, 1941) okleveles erdőmérnök

Címe: 4034 Debrecen, Mák utca 26.

Oklevél száma: 81/1968

Oklevél kelte: 1968. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

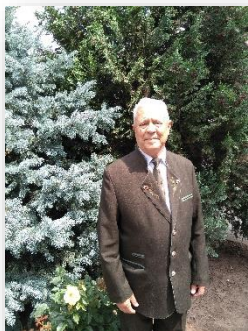
A Hajdúsági Állami Erdőgazdaság Debreceni Erdészeténél erdőművelési és fásítási műszaki vezetőként kezdte meg szolgálatát. Az üzemi erdőfelújítások mellett irányította a Nagyerdei Parkerdő tölgyrekonstrukciós munkáit, út és vasútmenti fásításokat tervezett és kivitelezett. 1969. július 1-jétől áthelyezik az erdőgazdaság központjába, itt elkészíti a zöld könyvek kiegészítő részét képező tervezési útmutatónak, az Egyes termőhelytípusokon alkalmazható célállományok Nyírségi és Nagykun-Hajdúhát erdőgazdasági tájakra vonatkozó részét. 1970-től termőhelyfeltárási előadó a FEFAG-nál, először mindkét megyében, majd később csak a Hajdú-Bihari részen. Szakvéleményeket és kiviteli terveket készít a mezőgazdasági nagyüzemekben megvalósított fásításokhoz. Korán bekapcsolódik az erdők közjóléti fejlesztésébe, elkészíti a Debreceni Nagyerdő és a Debreceni Erdőpuszta Parkerdő fejlesztési tervét. Tevékenyen közreműködik a fejlesztésekben, organizálja a kivitelezést, ellenőrzi a megvalósulást, elszámolja a beruházásokat. 1978-tól a megnövekedett közjóléti fejlesztések érdekében létrehozott Debreceni Parkerdeszetenél erdőszervező-helyettes, majd fagazdasági ágazatvezető. Közjóléti munkájának jelentősebb eredményei: erdőpusztai vándor úttörőtábor, bánki Arborétum fejlesztése, hármashegy kirándulóközpont, vekeri majális ház, autóspihenők a Panoráma út mellett, fahíd a Nagyerdei Parkban.

1985. május 1-jétől áthelyezik a Debreceni Erdőfelügyelőséghez, ahol a Debreceni Felügyeleti osztályt vezeti, és itt dolgozik nyugdíjba vonulásáig, 2003 végéig, vezető főtanácsos rangban. Felügyeli a megye erdőgazdálkodásának tervszerűségét, személyes aktivitásának is köszönhetően a megye mezőgazdasági üzemeiben közel 10 000 hektár, ezen belül a gyéribben erdősült bihari-tájon 1500 hektár új erdőt telepítenek, a termőhelynek legjobban megfelelő fafajokból. A természetközeli erdőgazdálkodás módszerének kidolgozásával új irányt mutatott a homoki tölgyesek értékeinek sikeres megőrzésében. A magánerdő-gazdálkodás elindítása és a gazdálkodók szakmai segítése érdekében rendszeres oktatásokat, tájékoztatókat tartott.

Az OEE debreceni csoportjának két cikluson át titkára, majd három cikluson át elnöke, szervezője a térségi vándorgyűléseknek. Aktív tagja a MTESZ környezetvédelmi megyei bizottságának. A Debreceni Akadémiai Bizottság Erdészeti Munkabizottságának nyolc évig volt elnöke. A Debreceni Agrártudományi Egyetem tiszteletbeli docense, 1995-től 2012-ig oktatott itt és a Nagyváradai Egyetemen erdőszervező tárgyakat, agrármérnök, természetvédelmi mérnök, vadgazda mérnök, szakigazgatás szervező mérnök szakokon. Erdészeti szakigazgatás címen egyetemi jegyzetet írt. 75 hektáros tanerdőt létesít Debrecenben az oktatás elősegítése érdekében.

További felsőfokú végzettség: tájrendező és környezetvédő szakmérnök (1978).

Kitüntetései: Kiváló Dolgozó (1970, 1980), Erdészet Kiváló Dolgozója (1975), Kiváló Úttörővezető (1979), MTESZ Hatvani István Díj (1999), Bedő Albert Díj (2009), Pro Silva Hungariae Díj (2012).

Sisa Ferenc (Nógrádmarcfal, 1934) okleveles erdőmérnök

Címe: 2098 Pilisszentkereszt, Pomázi út 18.

Oklevél száma: 133/1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdőmérnöki és Faipari Egyetem

Diploma megszerzése előtt 1963-1964 között beosztott erdészként dolgozott a Pilisszentkereszt-i Erdészetenél.

1964. 10. 1-jétől 1980. 03. 1-ig fahasználati műszaki vezetőként dolgozott ugyanott.

1980. 03. 1-jétől 1982. 05. 1-ig a Pilisi Állami Parkerdő Gazdaságnál erdőgazdasági szakfelügyelőként dolgozott.

1982. 05. 1-jétől a Piliscsabai Erdészet vezetője lett.

1985-ben három erdészet összevonása után (Pilisszentkereszt, Piliscsaba, Esztergom) az új erdészet vezetője lett esztergomi székhellyel.

1989-ben az erdészet helyére a Visegrádi Műszaki Erdészet költözött. Ezzel az Esztergomi Erdészet megszűnt. Az új székhely Pilisszentkereszt lett, Pilisszentkereszt-i Erdészet néven. A mai napig ott üzemel.

Az erdészettől 1994-ben ment nyugdíjba.

1983-ban Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

Stein Judit (Zirc, 1943) okleveles erdőmérnök

Cím: 8200 Veszprém, Erdész utca 8/A.

Oklevél száma: 84/1968

Kelte: 1968. június

Hordóssy Béláné született Szabó Eszter (Doboz, 1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Szigethy A.út 61.4/11.

Oklevél száma: 116/1968

Kelte: 1968. június

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Szabó János (Jászapáti, 1945) okleveles erdőmérnök

Címe: 4400 Nyíregyháza, Arany János u. 4/A. 2/1.

Oklevél száma: 90-1968.

Kelte: 1968. június 26.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után további tanulmányokat végzett: 1974-ben Útépités és közúti forgalomtechnika szakmérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen, 1992-ben műszaki szakértői engedélyt kapott az Ipari és

Kereskedelmi Minisztériumtól, 2002-ben magas és mélyépítési műszaki ellenőr I. képesítést szerzett.

1968-ban a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaság Műszaki Erdészeténél mélyépítési műszaki vezetői munkakörbe került, majd főépítésvezető-helyettesként megkapta a magasépítési műszaki vezetői feladatokat is. Ekkor épült a Gönc-Potátscházi szilárd burkolatú út 13,1 km, a Pálháza-Kőkapu szilárd bevonatú út felújítása 7,1 km, az antalmajori erdészház, az erdőbényei prэшáz stb.

1973-ban Nyíregyházára helyezték át a Kelet-Magyarországi Közmű és Mélyépítő Vállalathoz építésvezetőnek. Épített: szülészeti pavilonokat, lakásokat, iskolát, kórházat, templomot és ravatalozót.

1978-ban a vállalat központjába került, ahol műszaki fejlesztéssel és műszaki tervezéssel foglalkozó osztály vezetője lett 1991-ig.

1991-től különböző építőipari szervezeteknél dolgozott.

2001-ben részt vett Tarpán a beregi, tiszai árvíz kárfelmérési és helyreállítási munkáiban.

2005-ben ment nyugdíjba minőségbiztosítási főmérnökként.

1974-1991 között az Építéstudományi Egyesület Megyei Mélyépítési szakosztályát vezette.

Kitüntetései:

- erdőgazdaság: Kiváló Dolgozó 1972
- építőipar: Kiváló Dolgozó 1975, 1984
- Kiváló Munkáért (miniszteri) 1980
- Életműdíj: 1985

Szőke Attila (Érsekújvár, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 1027 Budapest, Bem rakpart 56. 3/26.

Oklevél száma: 88-1968

Kelte: 1968. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Országos Erdészeti Főigazgatóság, műszaki ügyintéző, 1962-1964

Vértesi Állami Erdőgazdaság, fahasználati műszaki vezető,

1968-1972

Bábolnai Állami Gazdaság, művezető 1972-1981

Balaton-nagyberek Állami Gazdaság, szaktanácsadó, 1981-1990

Venator Vadászati és Kereskedelmi Kft, ügyvezető igazgató, 1990-től

Tájérendező és környezetvédő szakmérnök, 15/1979, Sopron, 1979.03.31.
Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés, 1980

Takács László (Dunaújfalú, 1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Szent Gellért utca 75.

Oklevél száma: 138/1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1949-ben érettségi bizonyítványom megszerzése után a Lovasberényi Erdészetről helyezkedett adminisztratív állományban, pénztárosi beosztásban. Egy éves munkaviszony után 1950-ben az erdészet beiskolázta a Sárvári Erdészeti Szakiskolába. Ezen iskola elvégzése után kerületvezetői erdész beosztásba került 1951-ben.

1953-ban bekerült a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság központjába Székesfehérvárra. Itt fahasználati előadóként dolgozott, majd fokozatosan átvette az értékesítési szakelőadói feladatokat is.

1962-ben jelentkezett a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem levelező tagozatára. Az erdőmérnöki diploma megszerzése előtt 1967-ben kinevezték a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság fahasználati osztályvezetőjének. Erdőmérnöki diplomáját 1968 júniusában vette át. Ezután nyugdíjazásáig, 1988-ig fahasználati osztályvezetőként tevékenykedett, melynek során a fakitermelés, fahasználat, fafeldolgozás, és az értékesítés területeinek irányításáért volt felelős. Ezen területen végzett munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel jutalmazták.

Tárczy Csaba (Magyardiószeg, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Rákóczi Ferenc utca 64.

Oklevél száma: 93-1968

Kelte: 1968. június 26

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Munkáját 1968. augusztus 15-én kezdte a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Szombathelyi Erdészetről műszaki vezetőként.

1971-ben az erdőgazdaság központjába helyezik, ahol 2006-ig kronológiai sorrendben a következő munkaköröket látta el: fásítási előadó, erdőfelújítási és erdőtelepítési előadó, termelési előadó és technológus, erdőművelési előadó, erdőművelési szakfelügyelő, erdőművelési csoportvezető.

Munkába lépésétől kezdve végig az erdőgazdálkodásban dolgozott, ugyanazon a munkahelyen, a Szombathelyi Erdőgazdaságnál, illetve annak jogutódjainál.

Szakmai tevékenysége során az erdőgazdaság által kezelt mintegy 45 ezer hektár erdőterületen fogta össze, irányította, felügyelte és ellenőrizte az erdőművelési, erdővédelmi tevékenységet.

Munkája kiterjedt az erdőgazdaság éves erdőművelési, erdővédelmi terveinek összeállítására, a tervezett munkák szakszerű elvégzésének ellenőrzésére, az éves elszámolások elkészítésére,

az Állami Erdészeti Szolgálattal, az ERTI-vel, a természetvédelemben dolgozó helyi szakemberekkel történő kapcsolattartásra, egyeztetésre.

Az erdőrésztelenként készített éves erdővédelmi tervek mellett feladata volt a váratlanul fellépő kórokozók, kártevők elleni védekezés megszervezése és irányítása, az erdei környezetet minél kisebb mértékben terhelő növényvédőszeres beszerzése.

Az erdővédelmi tevékenység szakszerű ellátásához 1972-ben a Keszthelyi Agrártudományi Egyetem Mosonmagyaróvári Karán megszerezte a növényvédelmi mérnöki oklevelet (oklevelelének száma: 218/1972. kelte: 1972. december 12.).

Az erdőgazdálkodás környezetvédelmi vonatkozásaival, mint a Környezetközpontú Irányítási Rendszer vezetője, kötelességszerűen foglalkozott.

A fahasználatban közreműködött az éves vágástervék összeállításában és részt vett a megtervezett bontóvágások és nevelővágások jelölésének és végrehajtásának ellenőrzésében.

A fentiek mellett hozzá tartoztak a fenyő és tölgy magtermesztő ültetvények, a csemetetermesztés, az erdei közjóléti berendezések, objektumok létesítése és fenntartása, a mikroszaporító laboratórium és az erdei vadkárokkal kapcsolatos ügyek intézése.

1968 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek és részt vett az Erdőművelési és Erdővédelmi Szakosztályok munkájában.

A fentiekből kitűnik, hogy szakmai tevékenysége a szívégyének tartott erdőművelés mellett kisebb vagy nagyobb mértékben az erdőgazdálkodás sok más ágát is érintette.

2006. február 7-től nyugdíjas.

Dr. Tóth Aladár (Pécs, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 7624 Pécs, Jurisics Miklós u. 33.

Oklevél száma: 91-1968

Kelte: 1968. június 26

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

1968. július 1-jén állt munkába a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál a gyakornoki éve alatt, 1963-ban megkötött tanulmányi szerződés szerint. A Keleti-Mecsekben levő Kárászi Erdészethez műszaki vezetőnek nevezték ki. Szállítási és erdőművelési munkaköröket töltött be.

1972-ben a központba került a fahasználatra. Fontosnak tartotta az üzemtervek szerinti erdőgazdálkodást és a természetes felújulás lehetőségeinek a legjobb kihasználását. Véleménye szerint a szakmai elődök sok tapasztalatán kialakult üzemtervek elveihöz (vágáskor, fafajösszetétel, nevelővágások száma, fatérfogata) és a területi beosztásokhoz (nyiladékrendszer, erdőrésztelenek) ragaszkodni kell. A műszaki lehetőségeket a fakitermeléseknél nem lehet a végtelenségig fokozni, mert pl. az aprítéktermelés következtében összevont erdőrésztelenek letermelése után létrejövő hatalmas területű fiatalosok az utódoknak nagy gondot fog okozni. A tarvágás csak egy üzemmód, amelyet a természetes felújítások érdekében kell a lehető leggondosabban megtervezni és végrehajtani. Mint mélyépítő, az erdei feltáró úthálózatot kezelte. Sok nyomvonalat tűzött ki, de pénzhiány miatt csak egy részük valósult meg. 1976-ban német nyelvvizsgát tett. A vadászati német levelezést ő fordította.

1976-tól több évtizeden át területrendező és térképtáros volt. A területrendezői munkakör nagyon összetett tevékenység. A szakmai kérdéseken kívül a műszaki, a geodéziai és a jogi ismeretek nélkülözhetetlenek, illetve a környező nagyüzemeket (bányák, vasút, közút, vízügy) működését is ismerni kell. Sok korábban elkészült létesítmény megvalósulási eljárását lefolytatta. Erdei értékszámításokat végzett. Kiegészítette a térképtár állományát.

1998-ban egyetemi doktori címet szerzett Sopronban. Disszertációjának címe: A faállomány viszonyok változásának vizsgálata 1945-től napjainkig a Mecseki Erdőgazdaság területén.

Elvégezte az erdőgazdaság kárpótlásra kijelölt területeinek számításait.

2000-ben főerdőmesteri címet kapott.

Erdészettörténeti kutatásai során két erdészet történetét írta meg, és számos cikket közölt.

1999-től igazságügyi erdészeti, vadászati és területrendezési szakértői tevékenységet folytat.

2006-ban ment nyugdíjba. Egész szolgálati ideje alatt egyetlen munkahelyén, a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál és jogutódjainál dolgozott.

Az Országos Erdészeti Egyesület helyi csoport titkára volt 1978-tól 1983-ig. A pécsi vándorgyűlések szervezésében közreműködött. Erdészbálokat rendezett. Az üzemi bérkilövő vadásztársaság alapító tagja, vadász mestere, titkára és végül elnöke volt. A régi lőpályát helyreállította, újra engedélyeztette és lövészeteket szervezett.

Az erdei iskolák részére gyűjteményeket, bemutató tárgyakat készített. Két tanösvényt tervezett, amelyeket meg is valósítottak.

1996-ban a Honfoglalás 1100. évfordulójára emlékművet tervezett, és a kivitelezését irányította. Az egykori madárodú telepeket felújította, megszervezte a téli madáretetést és itatást.

A Mecsek Egyesület újraalapítás utáni munkájában tevékenyen részt vesz.

2015-ben a földművelésügyi miniszter az Életfa Emlékplakett bronz fokozata kitüntetést adományozta részére.

Varga Gellért (Homokméggy 1943) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg. Köztársaság útja 38.

Oklevél száma: 24/ 1968.

Kelte. 1968. június 24.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnökként 1968. június 30-tól a Zalaerdő Zrt. és jogelődjénél végezte különböző beosztásokban szakmai tevékenységét. Erdőművelési műszaki vezető, mélyépítési előadó, vasúti szakfelügyelő, műszaki ágazatvezető, erdészetigazgató, üzemigazgató.

Vasúti szakfelügyelő 1975-től 2000-ig volt.

Folyamatosan képezte magát. Erdészeti technológus szakmérnöki oklevelet 1982-ben, Vállalkozó gazdasági Szakmérnöki oklevelet 1995-ben szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán.

MÉM Erdészeti Hivatal vizsgabizottsági tagja. Vasúti szakfelügyelőként részt vett vonalfejlesztésekben, vasúti kocsik és mozdonyok beszerzésében. A Lenti és Csömödéri vasútvonalakat összekötő új vasút vonal létrehozása javaslata alapján készült el 2000-ben.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdei Vasutak Szakosztályának elnöke 1983-tól 1995-ig.

Társszerzője a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar Erdei Vasutak I-II. 2000-ben kiadott tankönyvének.

A Kis-Balaton Kányavár szigeti bejáró 3 × 25 m nyílású gyaloghíd tervezője, és az építés kivitelezés irányítója. A megye területén több gyaloghíd tervezője volt (Zalaegerszeg Alsóerdei, Lenti Parkerdő Nagykanizsa csónakázó tó hídja stb.)

Országos Magyar Vadászkamara Zala Megyei Területi Szervezetében a hagyomány őrző és kulturális bizottság elnöke 1998-tól. Az elnökség tagja. A Sohollári völgyben az országban elsőként megrendezésre került a vadászati évadnyitó. Ennek egyik szervezője.

Munkásságát több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Nimród Vadászérem díjjal, Hubertusz Kereszt arany fokozatával, Országos Vadásznapi, a Vadászati Kultúra Ápolásáért Aranykoszorú díjjal

tüntették ki. Zala megye környezetéért és fejlesztéséért Arany Plakettel, Lenti Város turizmusáért Lenti Városért Díj, Nyugat-Dunántúl Turizmusáért Díj kitüntetést vehette át a Nyugat-dunántúli Regionális Idegenforgalmi Bizottságtól, Vadászkamara Aranyérme díjjal tüntették ki 2004-ben.

Dr. Verbay József (Püspöknádasd, 1944) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2621 Verőce, Málnás u. 21.

Oklevél száma: 94-1968

Kelte: 1968. június 26.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara

Erdőmérnökként a Mecsek Állami Erdőgazdaság Kisvaszari Erdészeténél műszaki vezetőként kezdte meg szolgálatát 1968-ban. 1972-től az ERTI-ben tudományos munkatársként, majd helyettes osztályvezetőként (1983) és főmunkatársként (1984) dolgozott. Kezdetben a fenyőtermesztés jövedelmezőségének meghatározásában működött közre, majd témafelelősként fenyőtermesztési programjavaslatot dolgozott ki. Előterjesztésére került be- szerzésre OMFB támogatással a kutatási és kutatásrealizálási feladatok segítésére az akkoriban korszerű, terminálként is működtethető Hewlett-Packard asztali számítógéprendszer. A számítástechnika alkalmazása az erdőgazdasági tervezésben és irányításban témakörben végzett munkája keretében valósult meg többek között a fahasználati termelési folyamatot átfogó, a fahasználati üzemi eredményt számítógéppel levezető tervezési eljárás és annak gyakorlati bevezetése. Kutatási feladata mellett többek között 1998-ig irányította az ERTI központjában a számítástechnikai munkákat és a számítástechnikai rendszer fejlesztését is. Munkáját erdőfelügyelőként folytatta az Egri Erdőfelügyelőrségen (1991-1993), majd áthelyezték a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti Főosztályára, ahol főtanácsosként, majd vezető-főtanácsosként, szakmai tanácsadóként szolgált nyugdíjazásáig (2006). Fő feladata volt irányítani Az erdőtelepítés, erdőszerkezet-átalakítás, fásítás agrártámogatás keretébe tartozó erdőtelepítési, erdőszerkezet-átalakítási, fásítási, erdei közjóléti fejlesztési munkákat, ellátni az ehhez kapcsolódó szakmai, pénzügyi és jogszabály korszerűsítéssel, másodfokú hatósági feladatok ellátásával kapcsolatos feladatokat. 2000-ig munkakörébe tartozott még a német nyelvterület erdészeti ágazatot érintő nemzetközi kapcsolatainak fenntartása, új kapcsolatok létesítésének, szakmai programok szervezésének előkészítése.

Minisztériumi munkakörében felelős volt annak az erdőtelepítési pályázat kidolgozásának, amelyet a társult országok mezőgazdasági minisztereinek brüsszeli értekezletén (1996) miniszterünk személyesen adott át az illetékes főbiztosoknak, akik azt befogadták. Az EU által kezdeményezett INTERREG II/C Természeti erőforrások keretében indított sikeres nemzetközi erdészeti program nemzeti koordinátora volt (1998-2001). Felelős volt az FVM A szántóból kivonásra kerülő területek hasznosítási programja keretében az Erdészeti hasznosítás anyagrész és a Tíz évre szóló (2001-2010) országos erdőtelepítési programjavaslat összeállításának, majd a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv Mezőgazdasági területek erdősítése munkacsoport vezetőjeként az intézkedés kidolgozásáért.

Folyamatosan képezte magát: 1974-ben rendszerszervezői diplomát, 1981-ben az EFE Erdőmérnöki Karán műszaki doktori fokozatot szerzett, 1977-ben németből középfokú nyelvvizsgát, 1995-ben közigazgatási alapvizsgát, 2000-ben közigazgatási szakvizsgát tett. Több hazai és külföldi továbbképzésen, tanulmányúton, konferencián vett részt, tartott előadást. Mintegy 50 szakmai tanulmánya, cikke, dolgozata jelent meg szakfolyóiratokban.

Több mint 50 éve tagja az Erdészeti Egyesületnek. Munkásságát több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel (1974, 1987, 1988), Vadas Jenő Emlékéremmel (1998), Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel (1981), Miniszteri Elismerő Oklevél kitüntetéssel (2003, 2007), Életfa Emlékplakett bronz fokozata miniszteri kitüntetéssel (2014) ismerték el.

Vimola Mihály (Szigetvár, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Erdész utca 8/A.

Oklevél száma: 97/1968

Kelte: 1968. június

Szakmai önéletrajzot nem küldött.

Vizvári István (Igal, 1942) okleveles erdőmérnök

Cím: 7461 Kaposvár, Mikes Kelemen utca 2.

Oklevél száma: 98-1968

Kelte: 1968. június

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A Somogy megyei Igalon, dr. Haracsi Lajos szülőföldjén született. Erdészeti pályára az erdőmérnök testvére követőjeként került. Sopronban végzett 1968-ban. Erdőmérnökként a Zamárdi Erdőgazdaság Igal Erdészeténél kezdett, mint műszaki vezető a fakitermelést és értékesítést szervezte.

1976-ban a SEFAG központjába helyezték, mint fagazdasági osztályvezető-helyettest. Különböző beosztásokban a fahasználati munkák szervezésében, új technológiák kialakításában tevékenykedett.

1980-84 között közigazdasági osztályvezető-helyettes.

1983-ban erdőszaki gazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett Sopronban.

1984-95-ig munkaügyi, majd üzemgazdasági osztályvezető. Közreműködik a gazdaság anyagi- és ösztönzési rendszerének kialakításában.

1995-99-ig gazdasági igazgató, vezérigazgató-helyettes.

1999-2005-ig ismét üzemgazdasági osztályvezető, ebből a beosztásból vonul 2005. január 1-jétől nyugdíjba.

A somogyi erdőben sok évtizedes munkája elismeréseként 1993-ban Somogyi Erdőkért Aranyúrrú elismerő kitüntetésben részesült.

Wolf Emil (Úrkút, 1944) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Diófa utca 25.

Oklevél száma: 99-1968

Kelte: 1968. június 27.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdész-vadász családból származott, az erdőt már gyerekkorában megismerte és megszerette. Középiskola után az Erdészeti és Faipari Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 1968. június 27-én a 99-1968 számú erdőmérnöki szerezte meg.

Szakmai pályafutása során erdőben öt évet, mint a Veszprémi Erdőrendezőiség üzemtervezője, a többi éveket erdővel kapcsolatos területeken fakereskedelmi és vadászati tevékenységgel töltötte el. Dolgozott az ERDÉRT Vállalat tuzséri, majd balatonszentgyörgyi telepén, ahol műszaki szakvezető lett.

A Veszprémi Szénbányánál faanyag gazdálkodó lett, ahol a vállalat négy bányüzeme részére a hazai erdőgazdaságoktól szerezte be a bányafa szükségletet. Majd a bányászatban végrehajtott nagyarányú gépesítés után bányagép alkatrészek importjával is foglalkozott.

A vadászattal kapcsolatos tevékenységét a Veszprém Megyei Tanács VB erdőszeti-vadászati csoportjában kezdte, ahol a vadászat és vadásztársaságok szakmai és hatósági irányítását megismerte. Ezeket később mint MAVOSZ megyei fővadász az érdekképviselőként kamatoztatni tudta. Kiemelkedő feladatának tekintette 1981-ben MAVOSZ centenáriumi megemlékezés méltó megyei megszervezése. Az ebből az alkalomból a szak- és nagyközönségnek előadásokat, bemutatókat szervezettek. A kiállításon makettekben és fotókon mutatták be a vadászatot és vadgazdálkodást. Első alkalommal került a nyilvánosság elé a szentgáli vadászkompanya több évszázados tárgyi emlékei. Vadászati kultúra keretében helyet kaptak a herendi Porcelángyár és az ajkai Üveggyár művészeti alkotásai is.

Három évig a vadászfelszerelések, fegyver- és lőszer kereskedelemmel foglalkozó HUNO Kft ügyvezetője volt.

A nyugdíjazásig hátralevő időben, a szakmán kívül, német nyelvtudásának köszönhetően, autóiparban és építőanyag iparban logisztikusként, mint export-import bonyolító dolgozott.

A nyugdíjas éveiben felnőttoktatás keretében, közel három évtizedes tapasztalattal, állami vadászvizsgára felkészítő tanfolyamokat kezdetben önállóan, majd később a vadász kamarai tanfolyamvezetőként szervezett.

Nős, egy fiúgyermek született és két unokája van.

Felsőfokú végzettsége: 1984. 05. 25-én kelt, 2754/1984 számú Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karának vadgazdálkodási szakmérnöki oklevele.

Kitüntetései: MÉM Kiváló Munkáért (1978), NIMRÓD Vadászérem (1982). MAVOSZ Bakony Vadásza cím (2015)

